

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!

מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

זול פון

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9 ירושלים | zolphone.co.il

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת אדוה ד"ל בת שלום ורות סיבוני הי"ו, נלב"ע ביום כ' תמוז ה'תשע"ה תנצב"ה

6 בלי עצות.
בלי ביקורת.
בלי עידוד.
בלי אשמים.
בלי שאלות.
שיחת חברים
עם מיכי יוספי

14 הבשורה
באכזבתו של
משה רבנו
הרב זקס

30 מה שווה טווס
ללא נוצות
התועדות

8 העצמה אישית
או עבודת ה'
שאלת השבוע

"החיים הם כמו משחק, המנצח האמיתי הוא זה שנהנה"

שיחה עם שתי נשים שעושות משחק מהעבודה עמוד 16

KENNEDY®

כניסה יציאה	
20:25	19:09 י-ם
20:28	19:24 ת"א
20:29	19:17 חיפה

הקומקום לשבת!

הפרויקט פתוח לציבור הרחב

הטבה למשקיעים | איכות חיים | מיקום מעולה | קהילה צעירה

במרחק חמש דקות מכביש שש, 35 דקות לתל אביב ברכבת, עם קהילה צומחת לציבור הדתי, כרמי גת היא הבחירה הנכונה עבורכם. יחידות, דיור של שלושה, ארבעה וחמישה חדרים, דירות-גן ופנטהאוס החל מ-899,000 ₪

לגור בכרמי גת? קל.

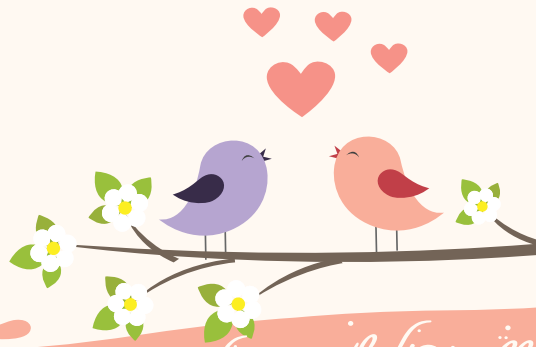
באמונה | bemuna.co.il | 1700-500-555 נוספים

כרמי גת?

קל

החלו העבודות!

לנסוע על כביש שש? קל. לנסוע ברכבת לעבודה? קל. לחיות בקהילה תומכת? קל. דירה להשקעה? קל. לעשות את הבחירה הנכונה למשפחה ולרכוש בכרמי גת? קל.

קול ששון וקול שמחה קול חן וקול אהבה

בשבח והודיה על כל הטוב
אנו שמחים ונרגשים להזמינכם לחתונת

אביגדור & יעקב
ליברמן ליצמן

שתיערך אי"ה ביום שלישי,
י"ז אלול תשע"ט (17.9.19 למניינם)

שמחה אראתכם בלחמנו!!

ההורים המאושרים

אם הם רק היו נכנסים

לשליש גן עדן...

שליש גן עדן

אתר הכרזות למגזר הדתי
www.date4dos.co.il

הורידו את האפליקציה

בלעדי בלאומי: משכנתה דיגיטלית

נגמרו הטרטורים! מהיום מגישים בקשה בדיגיטל, מעלים מסמכים בקלות, מקבלים יעוץ אישי והכל בזמנכם החופשי, אפילו בפיג'מה...

חפשו בגוגל: משכנתה דיגיטלית 🔍

Brilliant & co.

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

כמעט משיח

ככותב סיפורי אמונה ותשובה, אני שומע יותר סיפורי צדיקים מאשר הקורא הממוצע, ובין השאר נחשפתי לסיפורים מסוג מיוחד מאוד - סיפורים על החמצה משיחית, שבהם התעורר סיכוי לביאת המשיח, אבל הוא הוחמץ כמו חמץ בפסח.

באחד הימים שבהם ישבתי במוזיאון גוש קטיף, ניסיתי ללקט סיפורים מתאימים לספר שיאגדם, ויישא את השם 'כמעט משיח'. כעבור כשעה נכנס יהודי שהכרתי. לאחר סיור במוזיאון וצפייה בסרטים על הגירוש, פתחנו בשיחה וסיפרתי לו בהתלהבות על רצוני לכתוב ספר המלקט סיפורי החמצות משיחיות לאורך ההיסטוריה היהודית. הוא הביע התלהבות והוסיף נופך ורעיונות. וכך שקענו בשיחה על כל ההחמצות הללו.

הזכרנו את אדם הראשון שדחק את השעה וטעם מעץ הדעת שלוש שעות לפני שבת; את משה רבינו שהיכה בסלע במקום לדבר אליו בפה רך; את חזקיהו המלך שלא אמר שירה לאחר הנס הנורא של מפלת סנחריב; את רבי עקיבא שראה כבר כזויבא את מלך המשיח, אך תקוותו נגזזה; את הארז"ל שביקש מתלמידיו שיבואו עמו תכף ומיד ממש לירושלים, ואחד מהם סרב, וכך הוחמצה הזדמנות הפז; את הסיפור המיסטי הנורא על רבי יוסף דלה ריינה שבו העפיל עם חבריו המקובלים לשחקי הרקיע, ואז נכשלו מול הס"מ באיזו טעות ונפלו לנוקבא דתהומא רבה; את הבעל שם טוב שהפליג לארץ ישראל לפגוש את 'אור החיים' הקדוש ובכך להביא לביאת המשיח, אך לא צלחה דרכו; את המגיד ממזריטש ששאל את תלמידיו אם לדעתם הוא המשיח, וכאשר שתקו החמיצו את שעת הכושר; את החוזה מלובלין שניסה להביא את המשיח עם צדיקי הדור, ולבסוף הס"מ השליכו מהחלון; את הסיפור המשעשע על הרבי מרוזין שביקש בשבת אחת שיהיו על שולחנו 72 קוגלים, וחסידיו הלכו ואספו מכל מי שהתבקש, חוץ מאחד שאמר שהוא רוצה לאכול את הקוגל שלו בעצמו. הפצירו בו עד בוש, אך הוא התעקש ולא ויתר על הקוגל, וכך הונחו על שולחנו של הרבי רק 71 קוגלים, והוא נאנח ואמר שאם היה אחד יותר - המשיח היה בא; ועוד סיפורים רבים של ניסיונות אמת להחיש את ביאת הגואל שעלו בתוהו, מבלי לכלול את משיחי השקר.

דיברנו על כך, שאנו היהודים משולים לקבוצת כדורגל שמתגוננת כל הזמן מפני היריב, ולעתים מתקיפה אותו בתקווה להבקיע גול ולהביא את הגאולה, אבל משום מה בועטת לקורה ולחוצץ...

"אם למישהו הייתה אמונה פשוטה במאת האחוזים שהמשיח יבוא עכשיו, הוא היה בא! כמו שנאמר 'היום - אם בקולו תשמעו', סיכמתי את שיחתנו.

האיש הסכים עמי בהנהון ראש.

לבסוף הוא ביקש לרכוש אחד מספריי שהיה מונח בקרן זווית. שמחתי למכור לו. הוא הוציא מתיקו פנקס שיקים מקומט.

"ארשום בתאריך 'ימות המשיח'?" שאל בחיוך והתכופף לכתוב.

"זה יהיה נחמד מאוד", חייכתי לעומתו, "אבל בבנק לא יכבדו את זה..."

"ואם יגיע המשיח כעת, יכבדו את זה?"

"בטח!", ענית, "אבל..."

היהודי כתב את התאריך של היום, חייך שבעתיים ואמר:

"אתה יכול להוסיף לספרך גם את הסיפור על השיק הזה..."

פרקי אבות עם הרבי מלובביץ'

משה שילת

פרק ו | כבודו זועק מכל ציוץ!

העולמות העליונים, בריאה יצירה ועשיה, מצויינים בפסוק, והקדוש ברוך הוא שורה בהם לפרטיהם ולדרגותיהם ומחיה אותם. וכך גם בעבודת האדם, האדם צריך לעבוד את עבודתו לפרטי פרטים ויחד איתם להגיע לביטול כללי שהכל חותר אליו - "ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה ליראה את ה'".

לתוך הווידים

בהתגלות המלכות הזו שמבטלת את הכל כלפי ה', אין הכוונה לשלול את פרטי העולמות אלא שהמלכות תורגש בכל הפרטים דווקא. והיא תשפיע גם על הגשמיות של האדם שתהיה טובה ומבורכת. בתחילת הפרק מופיע שכל הלומד תורה לשמה, דווקא "לשמה" בדבקות עליונה, זוכה "לדברים הרבה" שזה כולל גם ברכה בענייני העולם הגשמיים, שיהיה לאדם טוב בהם! כי הקדוש ברוך הוא בראו ובראם ורוצה בו ובהם ולמלך על הכל.

וכדברי ה'מדרש שמואל': "מה שאמר זוכה לדברים הרבה... הם טובות העולם הזה... ולא עוד אלא שגם כן זוכה לדברים אשר הם כולם שלימות הנפש".

הרב המלך

ובעניין זה רואים חיבור מיוחד גם לתחילת המסכת, בה דובר על העברת התורה דרך שני אישים, משה ויהושע. הם נזכרו בשמותיהם כמנהיגים יחידים בדורם ואחריהם הגיעו לעם ישראל מנהיגים רבים, נביאים, שופטים ועוד, עד אנשי כנסת הגדולה.

הבולט בהנהגת משה ויהושע הוא שהם היו מלכים, הם היו קשורים לכל פרט בחיי בני דורם, גשמי כרוחני. המן, הבאר והענן (לאחר פטירת אהרן ומרים) היו בזכות משה וגם את הבשר מבקש ה' ממשה להמציא. לקראת סוף חייו אומר משה לה' שנדרש מנהיג "אשר יוציאם ואשר יביאם", משה ויהושע היו מלכים גם על הגשמיות, ורק אחריהם התחילה הפרדה בין המלך הגשמי לרב ונשיא בית הדין.

ובסיום המסכת מגיעים שוב לאותה שלימות כש"ה' ימלך לעולם ועד" בימות המלך המשיח, עליו מבואר בחסידות שהוא יהיה שילוב של מלך ורב; מלמד תורה וקשור לכל ענייני בני ישראל, הגשמיים והרוחניים גם יחד. כי כשהקדוש ברוך הוא יתגלה, הגשמיות והרוחניות יהיו דבר אחד שלא נברא אלא לכבודו.

כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו, שנאמר "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתו יצרתיו אף עשיתיו", ואומר: "ה' ימלך לעולם ועד"

אבות ויא

הוואצאפ נברא לכבוד הקדוש ברוך הוא. היוטיוב נברא לכבוד הקדוש ברוך הוא. הפייסבוק נברא לכבוד הקדוש ברוך הוא. האינסטגרם נברא לכבוד הקדוש ברוך הוא. גם בדברים שבהם לא ניכר כבודו גם הם כאן רק בשביל כבודו של הקדוש ברוך הוא, ועלינו מוטל לגלות זאת ולהמליך את השם בעולם גם דרכם.

צריך להיות זהיר מאוד (ולדוגמא פשוטה - חסימה באינטרנט), אבל באותה מידה ברור שהחידוש הטכנולוגי בא לעשות כבוד לה' ולשמש את הקדושה ויש בו מעלות עצומות.

הבעש"ט אמר שכל מה שיהודי רואה או שומע - עליו ללמוד ממנו הוראה בעבודת ה', ולכן לתייג את חידושי הטכנולוגיה בתור מוקצה מחמת מיאוס או מוקצה מחמת גופו זה לפספס ובגדול.

בערך או בדיוק

הרבי מדייק ששני הפסוקים המצוטטים במשנה מציינים שתי אמירות שהמשנה מלמדתנו, לא זו אף זו. יש "לכבודו" ויש "אלא לכבודו". הראיה שהכל נברא לכבודו היא מהפסוק הראשון: "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו", הדבר נברא בשביל כבוד ה' - אבל עדיין יתכן שיש לדבר הנברא עוד מטרת ושימושים.

אבל כשאומרים "אלא לכבודו" ברור שזוהי סיבתו ומטרתו היחידה. את זה למדים מהפסוק "ה' ימלך לעולם ועד", שעניין המלוכה של ה' הוא ביטול מוחלט של הנבראים למלך וזה יהיה לעולם ועד, לתמיד ועל הכל.

גדול ובקטן

הדרגה הגבוהה היא ה' ימלך לעולם ועד", ומלכותו בכל משלה, הכל בטל ומכוון אליו יתברך, ה'סובב כל עלמין' ומשווה קטן כגדול.

אבל ההתחלה היא מההכרה של 'מלא כל עלמין'. הקדוש ברוך הוא מתגלה בתוך כל פרטי ודרגות החיים בבריאה. ולכן

**נפתחה
ההרשמה**
לשנה"ל תש"פ
וקורסי הקיץ

ללמוד, להעמיק,
לייעץ, לשנות
באמת

תורת הנפש

בית הספר הגבוה
לפסיכולוגיה יהודית

כנס קיץ
תשע"ט

"מפורצנות לנחמה"

איך לצמוח מתוך משבר או חורבן

היכל שלמה, המלך ג'ורג' 58, ירושלים
כ' בתמוז (23 ביולי) | 16.00-21.30

תורת הנפש
לפי שיטת הבעל שם טוב

ירושלים | תל אביב | חיפה **02-5662323** www.torathanefesh.org

כשיש אפשרות לדבר בחופשיות ולשר דקות
כאלה, נקיות לבטא את האישיות. כשאתם יודעים שהיא לא צריכה
לדאוג את האישיות כשאתם יודעים שהיא לא צריכה
לדאוג את האישיות - רוצה להראות
לדאוג את האישיות - רוצה להראות

שיחת חברים

עם מיכי יוספי

כמו אבנית בקומקום

או מעודדים - נוצר מחסום.

כשיש אפשרות לדבר בחופשיות עשר דקות כאלה, נקיות לגמרי מתגובות, מקבלים ביטחון לבטא את האישיות. כשאתם יודעים שהיא לא צריכה להיות שנון, חכם, מבריק ומרשים - הוא משוחרר להיות מי שהוא.

הקשבה במכולת

בשיחה הזאת אתה יכול לדבר על מה שבא לך - אתה יכול להקריא רשימת מכולת או לומר מספרי טלפון שאתה זוכר בעל פה או את תאריכי היומולדת של כל הדודים - לא משנה! כמוכן, חשוב שתהיה קבועות לשיחה הזאת. בפעמים הראשונות עוד אין ממש אמוץ בין המשוחררים, ועם הזמן הוא מתפתח. אין בעיה אם בהתחלה הכל נשמע רק טכני. לא צריך מיד להגיע לדיבור עמוק ולשיחות נפשי, המהלך כאן הולך ונבנה.

הרב ארו הסביר שהוא התעורר להתעסק בעניין הזה, כשהוא קרא אצל רבי נחמן שבהתבודדות צריך לדבר עם ה', כמו שמדברים עם חבר טוב אמיתי. לכן הוא חשב שקודם כל צריכים לראות איך באמת מדברים עם חבר טוב ואמיתי... מה באמת ההבדל בין חבר טוב סתם לבין חבר טוב ואמיתי? ההבדל נמצא בקביעות. יש לפעמים חבר טוב אבל הוא חבר רק מפעם לפעם. לעומתו, חבר טוב ואמיתי הוא כזה שיש בקשר אתו יציבות.

בקיצור, מומלץ בחום - יום אחרי יום לתרגל את עשרים הדקות הללו, וגם אם בהתחלה העסק נשמע חיצוני, זה לא משנה. כשזוכרים את התכלית של השיחה הזאת, שומרים על הכללים ונותנים מרחב, כך מתחילים לתקן את עניין החורבן, שלא נתנו מקום איש לרעהו.

ואם תשאלו: מה תעזור התקרבות בניי לבין החברותא שלי לכלל ישראל? התשובה פשוטה: ברגע שאדם לומד איך באמת לתת מקום לזולת, הוא מיד מתחיל להקריץ את הטוב הזה על כל הסביבה.

התרגיל שהצעתי יכול להועיל גם לתרבות הנהיגה שלנו. בן אדם כל הזמן רואה את הזולת כמי שרוצה לקחת את מקומו, ולכן גם לא מאפשר לו לעקוף אותו בכביש. כשאפנה מקום בלב, אפנה גם מקום בנתיב.

אלוקות בלב הזולת

יכול להיות שתרגיל כזה יכול לגלות לחברים או לבני זוג, שהקשר ביניהם צריך הרבה שיפור. הם עלולים לגלות בפעמים הראשונות שאין להם כל כך על מה לדבר... חשוב להבין שגם זה ממש בסדר! זאת לא אמירה צינית. כך מגלים אם יש חסימה, שלפעמים לא מודעים אליה. הרי החסימה לא הופיעה פתאום ביום אחד. חסימה נוצרת במהלך שנים. כמו אבנית בקומקום - זה לא קורה ביום אחד. עוד יום של ביקורת, עוד יום של חוסר קשב אמיתי, ולאט לאט הבן אדם נחסם.

מישהו פעם סיפר לי, שהקשר שלו עם אשתו נחסם רק בגלל שהיא הייתה משלימה לו משפטים. היא אפילו לא אמרה לו ביקורת. פשוט כשהוא היה מתחיל משפט, היא הייתה כביכול יודעת מה הוא רוצה לומר. במבט חיצוני אפשר לחשוב בכלל: 'וואו כמה הם קרובים! איך היא יודעת בדיוק מה הוא רוצה להגיד... אבל הוא תיאר את זה כדבר חוסם. לכן, במיוחד במקום שנוצרה חסימה, צריך לפתוח אותה באיטיות, ולכן כל כך חשוב לא לדחוף לדיבור משמעותי בשיחה. צריך רק שיהיה ביטחון. אפשר עשר דקות גם לומר: 'בלה בלה בלה' או 'גנן גידל דגן בגן'. אם מלחיץ אתכם שתצטרכו להמשיך עם התרגיל הזה לנצח, אפשר לתחם את הזמן, למשל עד ט"ו באב, כל יום עשרים דקות, ולעקוב מה קורה.

היכולת לקבל כל אחד כמות שהוא, היא גם הכבוד לאלוקות שגנוזה בתוכו. הקב"ה בעצמו אומר "כי מכבדיי אכבד" - קבלת האחר היא עניין רוחני הרבה יותר עמוק מאשר שיפור יחסי אנוש גרידא. כשאתה מאזין לזולת ולא חשוב מה הוא אומר, גם אם אלה דברים שצורמים לך, אתה מתחיל לקבל את הרעיון שיש לו זכות לקיום מעצם היותו נשמה בגוף, שהקדוש ברוך הוא בחר בו, ממש כמו שהוא בחר בך לדרת לעולם.

לפני כמה זמן הייתה אצלנו בחווה שבת התוועדות עם הרב ארו משה דורון. בליל שבת ישבנו להתוועדות שהנושא שלה היה 'שיחת חברים' (כשמו של המדור הזה). אצל רבי נחמן העניין של שיחת חברים הוא בעל חשיבות גדולה בעבודת ה'. הרב ארו סיפר אז על תרגיל שהוא עושה לטובת העניין, ואני ממליץ לכם וגם לי לנסות אותו.

צריך לפנות כל יום עשרים דקות, ולשבת עם חבר קרוב. החבר יכול להיות בן או בת הזוג, או חבר מהכולל, וגם הורים עם ילדים. כל האפשרויות טובות, ואין תירוצים לומר שאין לנו אפשרות לקיים שיחת חברים, בגלל שאין עם מי לדבר. את עשרים הדקות האלה מחלקים לשני חלקים. בעשר הדקות הראשונות אחד מדבר והשני מקשיב. אחרי עשר דקות מתחלפים, מי שדיבר הופך למקשיב, וזה שהקשיב עובר להיות המדבר.

המטרה של השיחה הזאת היא נתינת מקום אחד לשני. כך נותנים לזולת מרחב ואפשרות להתבטא. כדי שהשיחה תצליח יש חמישה איסורים: (1) לא לתת עצות. (2) לא לתת ביקורת. (3) בלי עידוד. (4) בלי אשמים. (5) ובלי שאלות.

בדרך הזאת אנחנו נותנים לשני את המקום והמרחב שלו. יש כאן תיקון גדול, כי עיקר השנאת-חינם שצריך לתקן בבין המצרים, היא אי-נתינת מקום לזולת. לפעמים אפילו בין בעל לאישה יש בעיה, שכל פעם שהאישה פותחת את הפה, אז הבעל אמנם מאזין, אבל מיד גם נותן ביקורת או מייעץ, והעיקר מתפספס. כשכן אדם רוצה לבטא את עצמו, ולהוציא את מה שגנוז בתוכו בבחינת 'נפשי יצאה בדברו', ומדברים אליו במקום להקשיב - אפילו אם נותנים עצה טובה,

”הרבנות, זה הכח הרוחני הגדול, הכח החשוב אשר יצר תמיד את דעת הקהל בישראל”

הכשרת רבנים לקהילות בארץ ובחול*

בית מדרש לרבנות הקהילה

בית המדרש פותח מחזור לימודים חדש בשנה הבאה ומזמין אותך להצטרף לחבורה לומדת ומפירה השואפת להיבנות לרבנות קהילתית מתוך חיבור לעם ישראל ולאתגרי השעה

לימודי הלכה מעמיקים, תוך מפגש עם שאלות הלכתיות ופסיקה מעשית של רבני קהילות

לימוד שיטתי בתנ”ך ובאמונה בהתייחסות לאקטואליה ולאתגרי זמננו

הכשרות והעשרות מקצועיות במגוון התחומים בהם עוסק ופועל רב קהילה

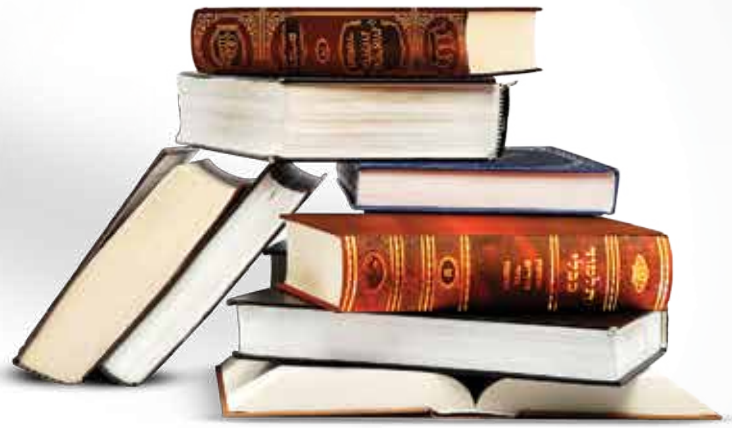
מפגש ושימוש רבנים מכהנים

מלגה גבוהה למתאימים | מגורים במקום

פרטים והרשמה:
בית מדרש מר” 02-5339102 | הרב דני 052-6071300 | הרב עוז 058-5343811

מעץ הדעת בבראשית
 ועד כנפי הרוח של הרב קוק...

באורות

תואר M.Ed. רב תחומי ביהדות מקרא וספרות חכמים

מהנושאים הנלמדים בתואר:

משפחה ומגדר
 גנטיקה רפואה והלכה
 חכמי המזרח והמודרנה
 בית המקדש והר הבית
 דרך לימוד הגמרא מתוספות ועד בריסק
 ארץ ישראל בתנ"ך ובארכיאולוגיה
 שבע אמהות
 מהמבול עד שאול

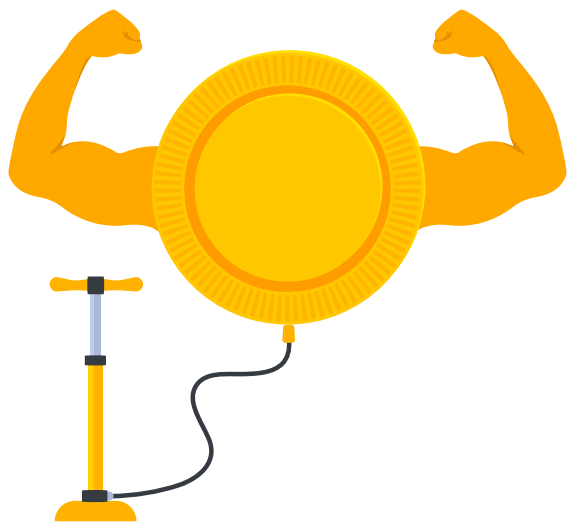
הוראת מקרא וספרות חכמים קמפוס רחובות

לימודים בימי אי לנשים
 ובימי ד' אה"צ לגברים
 3 סמסטרים בקמפוס
חדש! לימודים ביום 1 לגברים

חפשו ב Google
"תואר שני באורות"

f 1800-500-210

עבודת ה' מעצימה אותי - זה טוב או הפוך מהתבטלות לקדוש ברוך הוא?

התבטלות מעצימה

הרב אריה הנדלר

ראש ישיבת ההסדר רמלה

חיית האדם ונשמת האדם

הרב רונן טמיר

מדרשת בינת

תיגש לעמוד

הרב יצחק קפלן

שליח תב"ד באשדוד

הנחת היסוד בשאלה היא שישנה סתירה בין ההתבטלות לה' להעצמה האישית. הנחה זו, כמוכן, בטעות יסודה.

הכוח היסודי של האדם הוא הרצון. האדם הוא הנברא היחיד בעולם שיש לו רצון. לדומם, לצומח, לחי ואפילו למלאכי השרת אין רצון עצמי, ולכן אין להם מרחב של הצלחה וכישלון. כוח הרצון נחלק באדם לשניים - רצון עליון, גבוה, אידיאלי, המושך כלפי מעלה והנובע מצלם האלוקים שבאדם, ולעומתו רצון נמוך, גשמי, חומרי, המושך כלפי מטה והנובע מהיות האדם נשמה בתוך גוף.

"מלחמת העולם" של האדם היא בחירת ההשתייכות, איזה כיוון יהיה דומיננטי ומרכזי יותר. ככל שהאדם מעצים יותר את הנוכחות האלוקית שבו, את כוח המשיכה של הנשמה כלפי שורשה - הוא עצמי יותר. מאידך, ככל שהאדם נוטה לסיפוק רצונותיו הנמוכים, ונותן מקום מרכזי לכוחותיו הגשמיים - הוא פחות מאפשר לכוחו האמיתי והיחודי כצלם אלוקים לבוא לידי ביטוי.

ההתבטלות לה' איננה הקטנה של כוחות האדם, חלילה, אלא בדיוק להיפך - הכללה של הכוחות האישיים, הפרטיים, בערך עליון, אינסופי. אדם שמתבטל לקדוש ברוך הוא זוכה להיכלל באינסוף ממש, לצאת מהרובד הזמני, החולף, ולהיכנס אל זה הנצחי, הקבוע.

יסוד זה, חשוב שבעתיים בדורנו, דור התחיה, כאשר כוחות הנפש הלאומיים והפרטיים מתעוררים לתחיה. כל תהליך התשובה בדור הגאולה מושתת על העצמת כוחות הנפש ועליוניים, תוך חיבורם למקור.

כך כותב הרב קוק: "בילדות האנושיות (-בתקופות קדומות), הרצון הטבעי של האדם צריך חינוך של כניעה, של שבירה. כל זמן שהאדם הולך ומשתכלל - כך רצונו העצמי הולך ונהפך לטובה, ושבירתו של הרצון מאבדת טובה רבה".

כיצד נדע להבחין בין הרצונות הנמוכים, אותם עלינו לבטל ולכבוש, לבין הרצונות העליונים, אותם עלינו לפתח ולהעצים? מוסיף הרב: "והבינה הישרה, מוכרחת היא לפתור בזהירות את שאלת התחומין, באופן שישאר האדם מלא אומץ מצד הטוב שברצון שכבר נשתכלל, מצד אותם חלקי הנשמה שכבר נגאלו ויצאו מתהומות הגיהנום וממעמקי הקליפות, ומלא גם כן דכאות רוח, ותכונה של לב נשבר ונדכא, לעומת אותם חלקי הרצון, שעדיין חית האדם הרעה שרויה בהם, שהם צריכים זיכרון על ידי דכרון ושבירה".

אם כן, יסוד הביטול אינו מחיקת האישיות, אלא הכללתה במקורה האלוקי. ההעצמה האישית, כאשר היא נובעת מצלם האלוקים שבאדם - לא רק שאינה פוגמת בהתמסרות לקדוש ברוך הוא, אלא להיפך - היא מעלה את האדם למדרגתו האמיתית, המקורית, כנוד הבריאה וכשותף לקדוש ברוך הוא בתיקון העולם ושכלולו.

מה התגובה שלך כשמבקשים ממך, נניח, לומר דבר תורה בנוכחות קהל? האם אתה מהמצטנעים, מהמתחמקים, מאלה שנמלטים לפינה, או שאתה ניגש בטבעיות ופשוט אומר משהו שלמדת או שמעת לאחרונה?

אם יש לך יכולת לומר משהו ואתה בכל זאת בורח, אתה אולי ביישן אבל אין לך "ביטול". לעומת זאת, אם אתה נעמד בביטחון ועושה מה שביקשו ממך, יש סיכוי טוב שאתה בביטול. יותר מזה: ככל שהביטחון העצמי שלך גבוה יותר, זה רק מגביר את הסיכויים.

הטיפוס המצטנע נראה עניו, בטל ומבוטל, אבל במקרים רבים מדובר בעצם בסוג של גאווה והתרכזות בעצמי. הוא עסוק במחשבות: איך אני אראה? מה יחשבו עליי? כתוצאה מזה הוא מרגיש חוסר ביטחון וחולשה. לעומת זאת מי שזכה למעט ביטול לא רואה את עצמו ואת התדמית שלו במרכז. מבחינתו השאלה היא: מה נדרש ממני? הוא לא שקוע במה שיחשבו עליו אלא בתפקיד שהוא ממלא, לכן הוא מביא לידי ביטוי באופן מלא את כל היכולות שלו במלוא העוצמה והביטחון וכלי תסבוכים.

מבחן הביטול הוא לא בנינוני ענווה מזוייפת אלא במקומות אחרים לגמרי: האם אני יכול לפעול לטובת עניין אמיתי בלי לערב את האינטרס שלי? כמה זה כואב לי כשהצלחתי בסייעתא דשמיא לעשות מה שנדרש אבל משהו אחר קיבל את הקרדיט? האם אני מסוגל, כשיש צורך בכך, לעשות גם דברים שמנוגדים לאופי הבסיסי שלי?

"היום יום" מובאים דברי אדמו"ר הזקן בעל התניא לאחד החסידים: "אתה מדבר על מה שאתה צריך, ואינך אומר דבר על מה שצריך ממך". חיים של ביטול אינם חיים של חולשה ומסכנות, אלא חיים שסובכים סביב השאלה "מה צריך ממני?". התודעה שאני משרת דבר גדול ממני היא ללא ספק תודעה מעצימה ביותר. אם זו חוויית ההעצמה שאתה חש, אתה בוודאי בדרך הנכונה.

אם עבודת ה' מעצימה אותי שזה ממש ממש טוב. אם עבודת ה' מעצימה אותי הרי שזה אומר שאני חש הזדהות אישית פנימית עמוקה מאוד עם עבודת ה'. עבודת ה' משפיעה עלי לטובה ונותנת לי כוח.

במצב זה אני חש בצורה הטובה ביותר את ההרגשה של "ובחרת בחיים". הבחירה שלי בעבודת ה' היא זו שנותנת לי את החיות. "ואני קרבת אלקים לי טוב". עבודת ה' והעצמה אישית, שתי אחיות הן, שכן עבודת ה' צריכה שתהיה טבעית לאדם, נובעת מתוכו ושבה אליו, ומתוך כך גם מעצימה אותו. אדם שעבודת ה' היא מקור הכוח שלו, הופך להיות הוכחה חיה לחיבור המהותי שבין עבודת ה' לבין החיים בכלל, והחיים האישיים, הנשמה האישית, בפרט.

הבנה מוטעית כמושג 'ביטול' עלולה לגרום לנו לחשוב שהעצמה אישית עומדת חלילה בסתירה להתבטלות האישית של האדם כלפי אלוקיו, ולא היא. ההבנה המוטעית במונח 'ביטול' מקשרת אותו עם השבירה האישית, עם הביקורת, עם דכרונה של נפש.

אך בתורת החסידות למדנו כי הביטול הוא ההתבטלות האישית של האדם מול אלוקיו. התבטלות זו אינה נשאת בחלל ריק של שביחה שאין עמה מרפא. התבטלות זו מותרת מקום לחיבור מהותי, נקי ואותנטי של האדם עם אלוקיו. נמצא שההתבטלות יוצרת את החיבור המעצים והחזק ביותר. אדם הזוכה לעבור חוויה של התבטלות זוכה לחוש קרבת אלוקים אמיתית. החוויה הזו של החיבור עם אלוקים היא זו המעצימה את האדם ונוסכת בו כוחות נפש אדירים.

שתי בחינות אלו, העצמה והתבטלות, לא רק שאינן עומדות בסתירה זו לזו, אלא שהאחת היא סיבתה של השניה.

את החיבור האולטימטיבי שבין שתי בחינות אלו מצאנו אצל משה רבנו. מצד אחד, אישיות עוצמתית, כריזמטית ובעלת השפעה. ומן הצד השני תכלית הביטול המתבטא בעדות התורה עליו: "והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני הארמה". מסתבר כי דווקא הענווה הקיצונית שמשמה רבנו הגיע אליה, היא שאפשרה לו להיות בעמדה כל כך עוצמתית כשעבודת ה' היא זו שהעצימה אותו.

עבודת ה' מעצימה אותי - זה טוב!

ההרשמה למחזור ה-13 בעיצומה!

לצמוח אישית להתפתח מקצועית

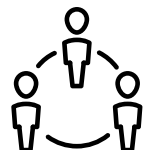
לימודי פסיכולוגיה מתוך התורה

בואו להיות הדור הבא של המטפלים!

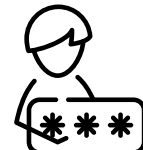
התנסות מעשית

קבוצות קטנות וליווי אישי

ידע תיאורטי מעמיק

כלים מקצועיים ופרקטיים

יום פתוח! נשים - יום שלישי, ה' אב, 06/08 | **גברים** - יום רביעי, ו' אב, 07/08

לפרטים ולהרשמה: 050-868-4119 | 073-2160467

תורת החיים

בית"ס להכשרה אישית ולקבוצות

מסלולים נפרדים לגברים ולנשים

מוכר לגמול השתלמות ושבתון

תכנית שילוב עם תואר ראשון

הכשרת מטפלים

העצמה אישית

עקבו אחרינו!

פועל בחסות: האוניברסיטה הפתוחה מערך לימודי החוץ

הרב יאיר פרוק, רבה של עמונה-עמיחי

והם יקרים אצלי מאוד

אחת הדמויות במעשה בבעל תפילה הוא – התינוק, עליו סיפר רבי נחמן: "ואתו התינוק היה יפה תאר מאד מאד שלא היה יפי של מין אנושי כלל, ושערותיו היו של זהב, והיה להם כל הגונים". בהמשך הסיפור רואים שלשערות התינוק יש משמעות גדולה: "השיב הגבור: גם אני עברתי על כל המקומות הללו, ואני לקחתי מן השערות של זהב של התינוק הנ"ל, כי לקחתי שבעה שערות שיש להם כל מיני גונים, והם יקרים אצלי מאד". מה אם כן המשמעות של שערות הזהב של התינוק, ומדוע הן יקרות כל כך בעיני הגיבור?

מתורות רבות בליקוטי מוהר"ן עולה כי השערות הן צמצומים של השכל. "וזה בחינת שערות, שההארות המחין יוצאין בהשערות, כן השכל העליון שהוא השגות אלקות, הוא מתלבש בהשכל התחתון. וזה בחינת (תיקוני זוהר תקון ע) שער א בעגולא, בחינת סובבים, דהיינו ההקדמות המסבבין עד שבאים אל המכון כנ"ל". הצמצום נדרש כדי לאפשר את המגע בין השכל המרובה של הרב, מוחין גדולות, לבין השכל המועט של התלמיד. רבי נחמן מסביר שצמצום זה מכונה גם 'שער', בשין ימנית, מפני שהוא מאפשר לתלמיד להיכנס אל עומק שכלו של הרב.

במקום אחר בליקוטי מוהר"ן מביא רבי נחמן שהשערות מקבילות לכוח המדמה, הנשאר באדם בזמן שמסתלקים ממנו המוחין. אפשר לראות שרובד זה אכן מקביל למספר שבע, הרומז לעולם המידות שמתחת לשכל. חוכמת התינוק, שלא מתגלה בעצמה כיוון שהוא עדיין תינוק ואינו מדבר, מתגלה בצורה מצומצמת בשערות ראשו.

תורף הבנת העניין נערך בתיקוני זוהר, שאותו הביא רבנו, שם מבואר בפירוש שלרוד המלך, או בהקבלה – למשיח, יש שערות של זהב, ובהן שבעה גוונים. מכאן שהתינוק הוא סמל למשיח, חוכמתו היא תורתו של משיח, וממילא שערותיו הן גילויים מצומצמים של תורתו, עוד קודם הגאולה.

במקומות רבים בשיחותיו של רבינו אנו יכולים לראות את הקשר של רבי נחמן עצמו לדמותו של המשיח, ואף את דימוי התינוק. רבי נחמן סבר שתורתו היא תורת משיח, ולכן התגלותה היא 'אתחלתא דגאולה', וכמשמעות המשל המפורסם על היין ההונגרי: "ואמר, אכל לעתיד כשיבוא משיח או ידעו כשיתנו יין המשמר, אזי לאחרים יוכלו להטעות ויתנו להם יין וואליחשין סטראוויצטיר ויאמרו להם שהוא יין הטוב המשמר, אכל לאנשי שלומנו לא יוכלו להטעות כי אנחנו טעמנו היין הטוב וכו'".

אכן, כל הלומד ליקוטי מוהר"ן יודע שרבי נחמן לימד תורות, שהם כולן מלאות 'בחינות'. דרך הוראה מיוחדת העוברת מנקודה לנקודה, ומצריכה את הלומד להבין דבר מתוך דבר מתוך עצמו, כדי לעמוד על כוונת רבי נחמן. אלו הן השערות, שהן שערים אל תורת רבי נחמן עצמה. בהקשר לזה יש לציין גם את הקושי הגדול שרבי נחמן מתאר לצמצם את השגותיו למילים, הן בתורות והן בסיפורים, צמצום המתבטא ברמז בשערותיו של התינוק. "ואמר שמה שמתגב על כך קדם התורה הוא מחמת שקשה לו מאד להוריד השגות התורה שלו בלבושים ודבורים שיוכל לאמרה ולגלותה, על-כן צריך יגיעות גדולות לזה".

אם נלך צעד נוסף, נראה לומר ששערותיו של התינוק רומזות במיוחד לסיפורי מעשיות. רצונו של רבי נחמן היה להלביש את התורות בסיפורים כדי שישפיעו על השומעים, ובפרט – בכוח הדמיון. כאמור, אחד מההסברים של רבי נחמן ל'שערות' היה התלבשות השכל בכוח המדמה, וזה תיאור מכוון למדי לסיפורי המעשיות של רבנו.

"ואני לקחתי מן השערות של זהב של התינוק הנ"ל ... והם יקרים אצלי מאד".

אהרן רזאל

לחש מי הנהר

זה יכול להיות עם גיטרה ליד מעיין בניגון חסידי, או כשמצטופפים מסביב לחופה בחצר אחורית של איזה מושב. ואפילו כשמחלבים בין שניצל לבקר מול מצר צעיר באולם חתונות באזור התעשייה נתניה. בכל מקום מתנגנת לה שירת חיינו.

לפני שבע עשרה שנה נולד בנו הבכור. היו אלה ימי בין המצרים, ולנגן שירים שמחים לא יכולתי.

כך קרה, שבימים שלפני הלידה, ניגנתי שוב ושוב ניגון געגועים למילים של תהילים קל"ז: "על נהרות בבל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את ציון". אחר כך כשחיפשנו שם לתינוק, חיפשנו משהו שמבטא את רוח הזמן. עברנו על מזמורי התהילים בחיפוש אחר שם מקורי. נהרות? זה לא שם. בבל? לא מתאים. ציון? המשכנו למילים – שירו לנו משיר ציון". הבטנו זה על זה וידענו שייקרא שמו בישראל 'שיר ציון'.

התרגשתי מכך שהשובים שלנו ביקשו את שיר ציון, ואנחנו ענינו "איך נשיר את שיר ה'?"

הלחנתי את השיר אי שם בכנר ליד נהר. הבנתי פתאום למה על נהרות בבל הם זכרו את ציון. המים הזורמים בנהר לוחשים לך: אנחנו בדרךנו לציון. המים מחוברים לכל מימות העולם וגם לנהרותיה ומימיה של ארץ ישראל.

תמוז קשור לזכירה. כשנשבתרו הלחות, ירדה שכחה לעולם. כך מובא במדרש.

"זכרו תורת משה" ראשי תיבות תמוז.

ר' שמואל הליטוואק אמר לי: בתורה אין חורבן. אתה עוסק בתורת הקרבנות וכאלו מקריב בבית המקדש. הכל בנוי. אבל האור החיים הקדוש כותב שצריך להתגעגע. לזכור להתגעגע.

חבר אחד סיפר לי שהוא גדל באווירה כל כך צבירת, עד שהוא לא ידע שיש למה להתגעגע. חסר היה לו הגעגע.

וכך כתבתי במחברתי אז:

אתם יודעים, אנחנו לא מספיק זוכרים.

שוכחים כמה דורות חלמו אותנו, התפללו אותנו וקיוו אותנו.

ושירת חיינו מתנגנת לה בכל מקום. בנסיעה ליישוב נידח. כשאתה מחכה בטרמפאדה לבד בליל חורף, ולא עוצרים. על גבי הסטנדר בישיבה, ואפילו בפנת הקפה מכין נס עם שניים סוכר. ברחוב בדרום תל אביב מחפש עשירי למנחה, או במונית "חאפר": יושב צפוף עם אנשים קשי יום שחוזרים מעבודתם.

זה יכול להיות עם גיטרה ליד מעיין בניגון חסידי, או כשמצטופפים מסביב לחופה בחצר אחורית של איזה מושב. ואפילו כשמחלבים בין שניצל לבקר מול מצר צעיר באולם חתונות באזור התעשייה נתניה. בכל מקום מתנגנת לה שירת חיינו.

שיר ציון.

אך צריך לזכור להקשיב לה, לפתוח את החושים. להביט בה דרך דמעה של שמחה והתרגשות.

לא לנגב אותה. לתת לה להרטיב את העיניים ואז להביט ולהקשיב.

תשמעו צלילים מופלאים.

הציבור הקדוש מוזמן
להילוול צדיק המנוחות
המקובל הרה"צ משה בן טוב וצוק"ל

יום המסוגל לישועות גדולות
"לעולם ה' דברך ניצב בשמים"

שתתקיים אי"ה

ביום שני ערב ה' באב 5/8/19 למניינם
ברחבת ציון הצדיק בחניה הגדולה בהר המנוחות
גבעת שאול ירושלים

ההדלקה המסורתית
בשעה 22:00

תפילת מנחה
בשעה 19:00

אוהל הכנסת אורחים יפעל במשך כל יום ההילולא

ברוכים הבאים

לפרטים ותרומות 1800-222-778

הסמארט לחזור לעולם אנלוגי

דרור יהב | DRORYAHAV@GMAIL.COM

הרשתות החברתיות, ווטסאפ, תזכורות ומה לא. כמו בפרסומת של משרד התחבורה, אם זה באמת היה חשוב - הם היו מתקשרים. ואם הם לא, כנראה שזה סובל דיחוי. הכלל השני קובע שמהיום מכבים התראות בטלפון: כל הצלילים וההודעות הקופצות מכל האפליקציות שיש לכם, חוץ מצלצול הטלפון ושעון מעורר. תנו לזה 24 שעות ואתם כבר תודו לי.

כלל 3: חיים קשים יותר יפים

בטורים הקודמים דיברנו על כך שחברות הטכנולוגיה משקיעות הון תועפות כדי לגרום לנו להתמכר. הזמינות האינסופית של האפליקציות בקצה כף היד שלנו גורמת לנו 'לבדוק' שוב ושוב, ושוב ושוב, בזמן שזה בדרך כלל ממש לא חשוב.

הכלל השלישי קובע שכדי להימלט מאפקט ההתמכרות, צריך להקשות לעצמנו את החיים. כן, מה ששמעתם. עדיין לא נולדו האנשים שעושים דיאטה וממלאים לעצמם את הארונות בשוקולדים, כדי 'להרגיש' שזה יותר מאתגר. אז למה אנחנו מתנהגים ככה? אם סמארטפון זה דבר ממכר, נעביר כמה שיותר מהפעילות הממכרת לאמצעים פחות נוחים ופחות נגישים. למשל, איך ייראו החיים שלכם אם תקראו מיילים, תגלוש בפייסבוק, תקראו חדשות ותצפו בסרטונים רק ממחשב, בזמן ידוע שאתם מקצים לכך, ולא 'על הדרך' או כדי לשרוף זמן? בשביל זה, תקשיבו טוב - נסירו את כל האפליקציות הממכרות הללו מהטלפון, ואם צריך - נתקין אותן מחדש, אבל רק במחשב.

במכשיר שלי הסרתי את המייל, הדפדפן, הפייסבוק, אפליקציות החדשות למיניהן ועוד ועוד יישומונים שאני לא באמת צריך כל הזמן. נרשמתי לשירות ששולח לי סיכום חדשות יומי במייל, והגלישה שלי נעשית רק ממחשב (מסונן) כשיש לי פנאי לכך. המכשיר ממש בעיקר להודעות ולטלפונים (וגם כך אני מכבה מדי פעם את הרשת האלוטית כדי לא להיות מוצף), וכמובן בכלי עבודה שמסייעים לי - ווייז, פנס, סורק מסמכים, מפות, תחבורה ציבורית וכלים נפלאים אחרים שבהם אני משתמש רק כשאני צריך. ומה אם יש משהו שאני ממש חייב לבדוק באינטרנט? ממש... כותבים על דף ומחפש במחשב בזמן שהקדשתי לכך. איזה שקט.

ועוד טיפ חשוב: בווטסאפ יש חייווי כחול של שני 'וי' כשההודעה נקראה בצד השני. גם זה סוג של מכונת מזל, 'קראה או לא קראה? ואם קראה, למה לא הגיבה? ובכלל אני לא פותח הודעות מסוימות כדי שלא ידעו שקראתי ולא הגבתי. אהההה!'. תכבו את זה, ותראו כמה החיים משתפרים.

כלל 4: חוזרים לחיות

הכלל הרביעי, והוא בעיניי החשוב ביותר, מתחבר לנושא שבו פתחנו. אי אפשר לנצח את הכלים הטכנולוגיים אם לא נזכור שרוב הפעילויות שמסכות לנו הנאה אינן פעילויות טכנולוגיות. מפגש עם בני משפחה וחברים, מאמץ אינטלקטואלי, לימוד תורה, נגינה והאזנה למוסיקה (מתי בפעם האחרונה הקשבתם לדיסק שלם מהתחלה ועד סוף?), ציור, בילוי בחיק הטבע, התנדבות, קריאה ועוד ועוד. אלה הדברים שבאמת עושים אותנו מאושרים, ולא, במחילה ממכודכם, גלישה חסרת מעצורים באינטסגרם. ועל כך נדבר בטור הבא - והמסכם.

לא מזמן המחשב שלי התחיל לעשות בעיות. יותר מדי תכניות לא זזו, וכשיום אחד הוא נעשה איטי בצורה בלתי נסבלת פשוט הטחתי את העכבר בשולחן מרוב עצבים והלכתי להתפלל ערבית. לשחרור הרגעי הזה היה מחיר: למחרת בבוקר, כשהדלקתי אותו מחדש, גיליתי שהעכבר לא עובד - הגלגלת הקטנה שבאמצעותה גוללים את הדף התקלקלה.

מה עושים? אני לא איש טכני במיוחד, אבל בהחלטה של רגע החלטתי לנסות לתקן לבד. חיפשתי ביוטיוב את הדגם המסוים של העכבר שלי, ולשמחתי מצאתי סרטון מלא שמציג איך מפרקים ומרכיבים אותו (תודה לך ה' שבראת אנשים שהכיף שלהם הוא לפרק את העכבר!). אחרי כמה ניסיונות הצטברה על שולחני ערימה של ברגים וחלקים קטנטנים, וכשזיהיתי את החלק השבור הדבקתי אותו בדבק מיוחד. לצערי, אין לסיפור סוף טוב - זה לא עבד. נאלצתי להזמין עכבר חדש, שעלה לי קצת פחות מחמישים שקל, כולל שליח עד הבית, וכל הסיפור בזכו לי כמעט שעתיים מהחיים.

אז למה אני מספר לכם את כל זה? מכיוון שהשעתיים האלה היו הנאה צרופה שכבר המון זמן לא חוויתי. עצם ההתמודדות עם פעולת היצירה והאתגר הטכני גרמו לי להרבה סיפוק, ששום עכבר באלפיים שקל לא יוכל לתת.

לסיפור הזה הוא יש בעיניי קשר הדוק לנושא הסמארטפונים והכלים הדיגיטליים. הם כבר מזמן לא רק מכשירי עזר אלא 'מעבירי זמן'. יש להם המון שימושים מדהימים שתורמים לאיכות החיים שלנו, אבל בואו נהיה כנים: כמה מתוך הפעילות היומיומית שלנו נכנסת לקטגוריה הזו? כשסטיב ג'ובס, אבי האייפון הראשון, הציג את היתרונות של המכשיר במסיבת עיתונאים, לפני שתיים-עשרה שנה

בסך הכל, הוא דיבר על איכות שיחה טובה יותר, נוחות שימוש, מצלמה משופרת. הוא לא אמר מילה אחת על חיבור בלתי פוסק עם העולם, על קבוצות עם מאות הודעות בשעה או על סרטונים של דובי פנדה.

נקודת המוצא של סדרת הטורים הזו היא שהסמארטפון הוא מכשיר עזר מופלא, אבל אין לו עדיין 'הוראות שימוש' שמאפשרות להשתמש בו בלי שהוא ישתלט לנו על החיים. אולי הגיע הזמן שאנחנו נכתוב אותן? הכנתי כאן הצעה ראשונית, ואם יש לכם רעיונות נוספים - אשמח לשמוע.

כלל 1: מותר להיות לא זמין

נשמע רדיקלי, אני יודע. אבל מי אמר שצריכים להיות מחוברים כל הזמן, בבית, בנהיגה או בשיעור? בואו נאמר: עד כאן! מותר להיות לא זמין. מותר לא לענות מיד להודעה שלך, מותר לא להתחבר לפייסבוק לשבוע וגם לחודש, והכי חשוב - מותר לי לכבות את הטלפון כשאני נכנס לתפילה, לשיעור, כשאני בשיחה עם חברים, בזמן ארוחת ערב משפחתית. ולא, אני ממש לא חייב לישון איתו ליד המיטה.

כלל 2: התראות = הפרעות

אחד הדברים שהכי פוגעים באיכות חיינו הן ההתראות. עד שאנחנו מצליחים להתרכז במשהו, ופוף! קיבלנו הודעה מיותרת מחברת ביטוח או מאיזה פוליטיקאי לקראת בחירות (שווה להפסיק את הילד שלכם באמצע סיפור בשביל אביגור ליברמן?). הפיד בפייס לא פוסק לרגע, וכך גם כל שאר

meserGO הפצת מסרים בקליק

- הודעות SMS
- דיבור אלקטרוני
- שיחות IVR
- צ'אט בוטים

www.meserGO.co.il 072-330-6060

קרוב אליך

לקבלת העלון לפני כולם

נכנסו לכתובת או סרקו את QR

bit.ly/karov

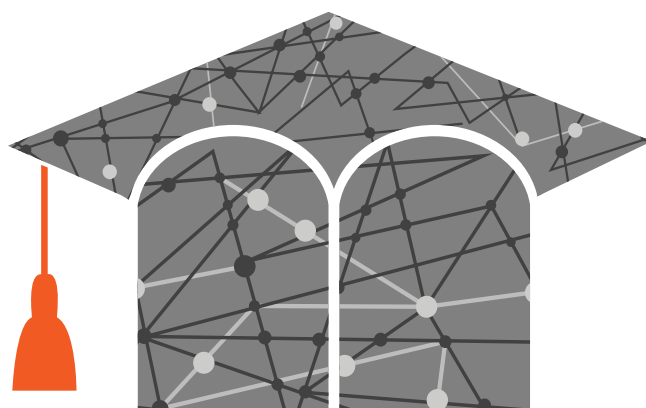

אוניברסיטת
בר-אילן

משתלם ללמוד הנדסה בבר-אילן!

שנת לימודים חינם

למשלבים לימודי הנדסה עם בית מדרש / מדרשה

UP • HOFFER

הפקולטה להנדסה ובית המדרש / המדרשה מזמינים אותך ליהנות מכל העולמות:

- גם ללמוד לתואר בהנדסה
- גם ללמוד תורה (4 קורסים)
- וגם ליהנות מפטור משכר הלימוד בשנה הראשונה!

תקף למתחילים לימודיהם בשנת תש"פ

הקורסים מקנים נקודות זכות בלימודי יסוד ובקורסים כלליים | אין כפל מלגות לזוכי אילנות ושולך

בית המדרש | **המדרשה**
המכון הגבוה לתורה ע"ש לודביג ואריקה יסלזון

הפקולטה להנדסה
ע"ש אלכסנדר קופקין

Engineering.faculty@biu.ac.il | 03-5317733

פרשת פנחס | הכתר המוצע לכולם

הזה כל אדם נקרא להיות מנהיג. קורח שכח רק שכדי להיות מנהיג צריך גם להיות מונהג. אין מנהיגות בלי משמעת. יהושע ידע את זאת, ומתוך כך נבחר ליורשו של משה.

מסורת זאת מנוסחת בידי הרמב"ם כהלכה ב'משנה תורה': בשלושה כתרים נכתרו ישראל: כתר תורה וכתר כהונה וכתר מלכות... כתר תורה - הרי הוא מונח ועומד ומוכן לכול, שנאמר "מורֶשֶׁה קְהֵלָת יִעֲקֹב" ההשלכות החברתיות והמדיניות היו מרחיקות לכת. לרוב אורך תקופת המקרא, כל שלושת הכתרים היו בתוקף. לצד הנביאים היו לישראל מלכים וכוהנים פעילים ששימשו במשכן ובמקדש. העיקרון השושלתי, הנחלת התפקיד מאב לבן, שרר בשניים מן התפקידים. אך עם חורבן בית שני חדלו המלוכה והכהונה לתפקד. המנהיגות עברה לחכמים, שראו עצמם יורשי הנביאים; כמאמרם בפתיחה המפורסמת של מסכת אבות, "משה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסורה לאנשי כנסת הגדולה".

אין זה מובן מאליו. אפשר היה לצפות שחז"ל יראו את עצמם יורשי הכוהנים, לא הנביאים. בימי המקרא, שומריה ומלמדיה הראשיים של התורה היו הכוהנים. אלא שהכהונה הייתה שושלת. לעומת זאת, המנהיגות הנבואית לא עברה באופן הניתן לניבוי. כך כבר אצל אדון הנביאים, משה. העובדה שבניו לא ירשו ממנו את הנהגת העם ודאי גרמה לו צער פרטי עמוק, אבל הייתה בה נחמה רבתי לכלל. פירושה היה שכל אדם יכול, בדרך של משמעת והתמסרות, לשאוף למנהיגות רבנית ולכתר תורה.

תואר אצולה עובר מאב לבן. כך גם עסק משפחתי. ההבדל הוא שהראשון אינו מצריך מאמץ כלשהו מצד היורש, ואילו השני תובע ממנו עבודה קשה, כי בלי עבודה העסק יגווע. במשל זה, התורה דומה לעסק, לא לתואר. כדי לקיימה בידינו עלינו לעמול.

חז"ל הקפידו שהאורייתות והלימוד לא ייכלאו בידיה של אליטה סגורה, והסתייגו משושלות של תלמידי חכמים: "ומפני מה אין מצויין תלמידי חכמים לצאת תלמידי חכמים מבניהן? אמר רב יוסף, שלא יאמרו תורה ירושה היא להם". חז"ל עמדו על המשמר מפני גישות מדירות ללימוד התורה. לשמירה על שוויון נדרשת תמיד דריכות, כי תמיד יפעלו כוחות בכיוון ההפוך. אנו רואים זאת בוויכוח בין בית שמאי לבית הלל:

"והעמידו תלמידים הרבה" - שביט שמאי אומרים: אל ישנה אדם אלא למי שהוא חכם ועניו ובן אבות ועשיר. ובית הלל אומרים: לכל אדם ישנה. שהרבה פושעים היו בהם בישראל ונתקרבו לתלמוד תורה ויצאו מהם צדיקים חסידים וכשרים.

משלו למה הדבר דומה, לאשה שהיא מושבת תרנגולת על הביצים, מתוך הרבה היא מוציאה מעט ומתוך מעט אינה מוציאה כלום.

אי אפשר לנבא איזה תלמיד יגיע לגדולות. על כן יש ללמד תורה לכול.

כאבו של משה היה נחמתם של ישראל. התורה נעשתה ירושת כולם. העובדה שממשיכו לא היה אחד מבניו אלא תלמידו יהושע משמעה הייתה שמסלול אחד של מנהיגות, המסלול שבמבט היסטורי ורוחני התגלה כחשוב מכולם, יהיה פתוח לכול. כתר תורה אינו זכות המוקנית בלידה. כבוד התורה ניתן לא למי שנוולד להורים הנכונים. בעולם שהתורה מכוננת ויוצרת, כל אחד הוא מנהיג פוטנציאלי. כולנו יכולים להקנות לעצמנו את הזכות לשאת את הכתר.

וידבר מֹשֶׁה אֶל ה' לֵאמֹר, "יִפְקֹד ה' אֶל־הַיְהוּדִים לְכָל בְּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם, וְלֹא תִהְיֶה עֵדוּת ה' כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֵעָה" (במדבר כז, טו-יז).

משה עומד לפני סוף חייו. הוא כבר יודע שלא יזכה לעבור את הירדן. עתה הוא מבקש מה' למנות לו ממשיך. האם עד כה הוא לא הרזה בכך?

חז"ל חדי הקשב הבחינו כי הדברים מתקשרים לפרשייה הקודמת, סיפור בנות צלפחד. הללו תבעו לקבל נחלה בארץ אף כי הירושה עברה מאב לבן ולאביהן לא היו בנים. משה הביא את עניינן לפני ה', וה' הורה לו להיענות לבקשתן והשמיעו הלכה חדשה: שכאשר אין בנים תירשנה הבנות. על רקע זה מבאר המדרש את מניעיו של משה לבקש למצוא לו יורש:

מה ראה לבקש הדבר הזה אחר סדר נחלות? אלא כיון שירשו בנות צלפחד אביהן אמר משה, "הרי השעה שאתבע בה צרכי. אם הבנות יורשות, בדין הוא שירשו בני את כבודי".

אמר לו הקב"ה, "נִצְרָה תֵּאֱנֶה יֹאכֵל פְּרִיָהּ" (משלי כז, יח). בניך ישבו להם ולא עסקו בתורה; יהושע הרבה שרתך והרבה חלק לך כבוד והוא היה משכים ומעריב בבית הועד שלך; הוא היה מסדר את הספסלים והוא פורס את המחצלאות. הואיל והוא שרתך בכל כחו, כדאי הוא שישמש את ישראל שאינו מאבד שכרו".

זוהי הדרמה שמאחורי הקלעים בפרשתנו. משה, לא רק שנגזר עליו שלא ייכנס לארץ, הוא גם נידון לראות כיצד מדלגים על בניו בתהליך האיתור של יורשו. זו הייתה הטרגדיה האישית השנייה שלו.

אך כאן בדיוק מופיע, לראשונה בתורה, אחד הרעיונות המסעירים ביותר שלה. בישראל הקדומה היו שושלות. הכהונה, ולימים גם המלוכה, נמסרו מאב לבן. אך יש ביהדות, מראשיתה, גם יסוד עקבי של שוויון. למרבה האירוניה, ביטוי משכנע במיוחד ניתן לו דווקא מפי קורח המורד: "כָּל הָעֵדָה כָּלָם קֹדְשִׁים וְכֹתוֹכֶם ה', וּמִדּוֹעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קְהֵל ה'?" (במדבר טז, ג). אך לא רק קורח נתן ביטוי לתפיסה זאת. אנו שומעים אותה גם מפי משה עצמו: "וַיִּמַּי יִתֵּן כָּל עַם ה' נְבִיאִים כִּי יִתֵּן ה' אֶת רֹחוֹ עֲלֵיהֶם" (במדבר יא, כט).

טעותו הגדולה של קורח הייתה לא במה שאמר, אלא במניע לאמירה. הוא היה דמגוג שניסה לתפוס את השלטון. לשם כך ניצל רגש עממי מורשע ועיקרון דתי מקודש. אף פעם לא היה קל להנהיג את עם ישראל, כי בעם

מכון משפטי ארץ

קולט אברכים

מתחילים אבן העזר באולו, הלימודים בעפרה

תוכנית ייחודית שכוללת לימודי דיניות בעיון, היכרות עם יישובי משפט התורה בימינו ועם המשפט הנוהג

• כולל השתלבות במכון המחקר
• מלגה יפה למתאימים

לפרטים: הרב חיים בלוך 052-8990155

כרמי שילה
יוצאים לדרך

ש
מ
ר
ו
נ

שמרנו
לכם על
הפרטיות

**הזדמנות אחרונה
לבית חד משפחתי ביו"ש
113 מ"ר + 68 מ"ר מעטפת
בכרמי שילה**

רהיטה חברה עם אוסדות חינוך מעולים, נוף כראים
ופא הפרטיות שאתם צריכים!

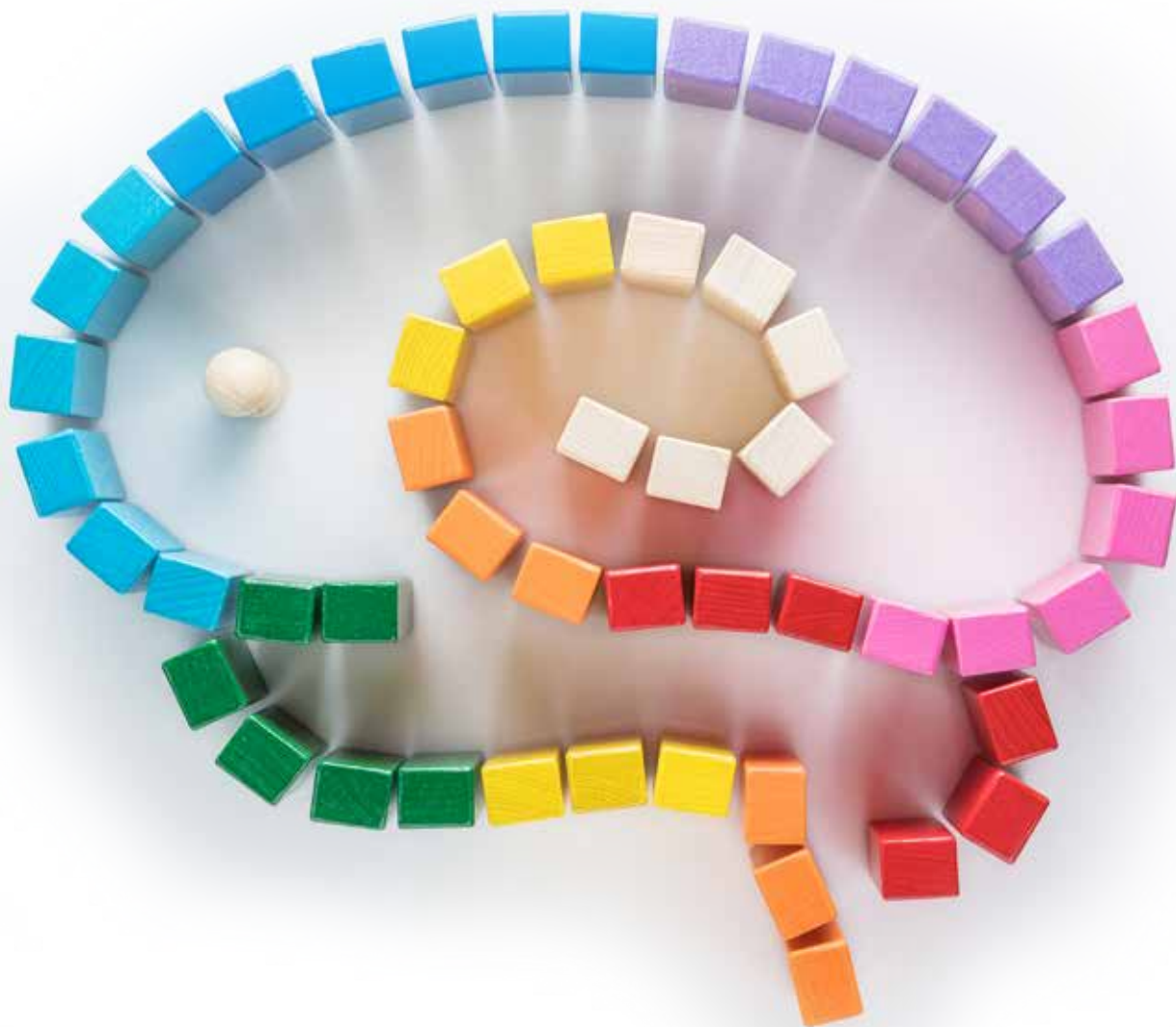
ב-1.4 מליון ש

072-3950510

או חפשו ב- 'כרמי שילה'

משחקולוגיה

אנחנו רציניים מדי, ועם מעט יצירתיות נוכל להפוך משרה משמימה או לימודים מכבידים למשחק כיפי ולא רציני שיביא אותנו לפסגות חדשות < המשחק יכול להעביר מסרים חינוכיים ולהחליף בכיף שיחות מוסר נוקבות ולא מועילות > ראיון עם ענת שפירא ומיכל לאופר-רם

חסיה בן זכאי

עובדת מאחד הארגונים התמודדה עם אתגר בעבודה: היא לא ממש אוהבת לשוחח עם לקוחות טלפוני, אך ברשימת הדברים שהיא נהנית לעשות, דברים שמייצרים אצלה רגשות חיוביים, נמצאת אהבתה לציור. העובדת יצרה לעצמה משחק פשוט ומהנה המתקיים בינה לבין עצמה במהלך העבודה ובזמן שיחות הטלפון עם הלקוחות. חוקי המשחק פשוטים: עליה לצייר במהלך השיחה עם הלקוח את הלקוח כפי שמצטייר בדמיונה. על מנת לעשות זאת עליה להיות מרוכזת בשיחה, לגלות עניין בלקוח, לשאול שאלות ולגלות כמה שיותר נתונים שסייעו לה לצייר את הדמות. כמובן שמשחק זה סייע לא רק במידת ההנאה והרגשות החיוביים של העובדת, אלא גם בעל פוטנציאל גדול לשיפור התוצאות המדידות בתחום המכירות המבוסס רבות על תקשורת, הקשבה ורגשות. דוגמה זו ממחישה היטב כיצד משחק יכול להיות כלי יעיל, פשוט ומהיר ליצירת שינוי.

אני מדפדפת בחוברת העזר לקורס המשחקים של 'משחק החיים' - משחקים יוצרים תוצאות, ומגלה לא רק סיפורי הצלחה, אלא גם תיאוריה שמסבירה עד כמה רציני הצורך שלנו להיות לא רק רציניים. "אנו מכוונים לתוצאות ויעדים ולרוב פועלים מתוך יצר הישרדותי והכרח". איבדנו את הכיף והגמישות שיש בדרך. אנחנו נעולים על התוצאה ורוצים רק אותה, ושוכחים שהיא נולדת רק מתוך דרך מרובת אפשרויות.

היא משמחת ויש בה תנועה. היא לא רק עול אלא גם עונג, ובמפגש איתה יש דרמה - גילוי וכיסוי, התחדשות והפתעה. "כתוב 'לוי' זה יצרת לשחק בו. זו אמירה תמוהה. איזה צורך יש לקב"ה לשחק עם לווי? המהר"ל מסביר שלווי'תן הוא מלשון לווי'ה וחיבור. הקב"ה גם משחק, והמשחק מבטא הזדהות ואחרות. לענייננו ניתן להסיק ששעשוע מייצר קשר. "בלימוד משעשע יש איחוד של תוכן ותהליך, זוהי מציאות של "טעם העץ כטעם הפרי". אתה בדרך אבל אינך מזיע ומתנשף אלא מתענג כאילו כבר הגעת ליעד. חוויית פלא שמאפשרת למשהו להתחולל.

כשילד לומד, לדוגמה, על שרשרת הדורות תוך כדי משחק - הוא חווה, מרגיש, זוכר ומזדהה עם הדברים פי כמה וכמה מבתהליך למידה רגיל.

מהם העקרונות של בניית משחק לימודי?

"העיקרון הראשון הוא פסיכולוגיה חיובית. בוא נלמד דרך מה שאני חזק וטוב בו, ולא דרך כישלונות. עקרון נוסף הוא המתח בין אתגר ליכולת. לא רוצים לייצר תסכול, אבל כל פעם מעלים את הרמה. האתגר הוא מה שמעלה אותנו. "אנחנו רוצים ליהנות. איך אנחנו יודעים שאנחנו בחוויה מיטבית, שאנחנו בשיא ההתפתחות והעניינים? כאשר חוויית הזמן נעלמת. כשיש רק כאן ועכשיו. אין עבר ואין עתיד. השאיפה היא להגיע למקום הזה כשאנחנו מלמדים. הפנטזיה של כל מורה היא שהילדים יגידו - מה? כבר נגמר? זה קורה אם נדע לבנות זאת נכון".

"איך אנחנו יודעים שאנחנו בחוויה מיטבית? כאשר חוויית הזמן נעלמת. אין עבר ואין עתיד. יש רק כאן ועכשיו".

טעם גן עדן

ענת שפירא היא מפתחת פרויקטים לזהות יהודית. בשנים האחרונות היא מתעסקת עם עולם המשחקים, ככלי שבעזרתו תוכלו ללמד ולהעביר תכנים בצורה פעילה וחווייתית. את קמה בבוקר והולכת לשחק?

"האם יכול להיות שאנו עובדים שבעים וחמש אחוז מחיינו כדי ליהנות בזמן הנותר? למה אנחנו לא יכולים ליהנות בעבודה? התשובה היא שאנחנו רציניים ומשימתיים, ולא רק שאפשר לשלב משחקנות בעבודה ולהפוך את היום שלנו לכיף אחד ארוך, הדבר הוא אפילו רצוי לתפוקה בעבודה. אם אתה רוצה לעבוד טוב יותר - תתחיל לשחק אותה. את יכולה להרגיש כשחקנית בהצגה או כחיילת דמיונית על לוח עם כללים משונים. לא משנה לאן תקחי את זה, תודעת משחק תוציא ממך יותר".

ומה עם לימוד? אי אפשר 'לשחק אותה' לומדים...

"למה לא? ! במקומות רבים ישנה הנחה אוטומטית שללימוד יש דרך אחת של מורה ותלמיד, מנחה ומונחה. תהליכי הלמידה הקונבנציונליים נתפסים כדבר הנכון, וכל תהליך אחר מיועד מראש לתלמידים חלשים שזקוקים לקביים כאלה ואחרים.

"אני חושבת שמשחק הוא כלי לימודי לכתחילה. המשחק בא להיפגש עם התוכן בדרך אחרת. מלבד הקלות והעונג שיש בלימוד תוך משחק, יש כאן גם מסר נוסף, והוא שהתורה

מתי הפסקנו ליהנות

"אחד הדברים המרכזיים הוא ממד של הפתעה. במשחק הכל יכול להשתנות, הרבה דברים לא צפויים יכולים פתאום לקרות. זה מכניס אותנו לחווייה של כאן ועכשיו. ברגע זה קורה בחדר דבר משמעותי ומרתק.

"אפליקציית וויזי לדוגמה עובדת על אפיונים של משחק. אתה מדווח על דברים מהדרך, רואה חברים נוספים על הכביש ובכל רגע עדכונים נוספים נכנסים - אף אחד לא מרגיש שהוא תורם לחברה כשהוא לוחץ על עוד כפתור בוויזי, התחושה היא כפיית ומשחקית".

אני חוזרת אל החוברת ומוצאת בה הגדרה קולעת: "המשחק הינו כלי אינסטינקטיבי קיומי וטבעי ללמידה והתנסות. בני אדם בתחילת דרכם לומדים, בוחנים את העולם ואת עצמם ומתפתחים באמצעות משחקים. בהמשך חיינו נתפס המשחק ככילוי מהנה במקרה הטוב ובמקרה המצוי יותר כבזבוז זמן. באופן זה רובנו איבדנו את החדווה שבכלי הלימוד הבסיסי ביותר שלנו ואת האפשרות להתנסות ולחוות באופן מוגן, משעשע ומהנה. תהליכי למידה והכשרה הפכו לתהליך רציני ומייגע, לעיתים מאיים ולרוב משימה הכרחית אך לא אהודה". נדמה לי שהחופש הוא הזדמנות מצויינת לנסות רעיונות מוזרים בבית, ולראות איך הילדים לוקחים את המשחקים החדשים שאמא בונה להם...

פתאום הסתכלתי אחרת

פניתי למיכל לאופר-רם מהגליל העליון, מייצרת משחקים שמספרת לי על הרציונאל והעשייה שנובעת ממנו: "יש לי תואר ראשון בסוציולוגיה ותואר שני בתקשורת, שנים עבדתי בעולם הילדים כעצמאית בשיווק ובמכירות של מותגים בינלאומיים. עבדתי גם כשכירה בערוץ ילדים בטלוויזיה. כאימא לילדים קטנים לא אהבתי את

מחוללים כי שינוי שאני רוצה להעביר הלאה. ביום שזה התבשל אצלי להחלטה ספציפית, באתי לפגישה עסקית עם קולגה שלי באחת מחברות המשחקים הגדולות, שעשיתי איתו כמה פרויקטים. הוא אמר לי: 'מה עובר עלייך? את נראית מוארת'. התביישתי לספר לו שאני לומדת פנימיות וככה סיפרתי לו את זה בחצי פה. הוא מיד שאל-קבע 'אז תעשי מזה משחק?' אמרתי לו: 'בוא נעשה ביחד', אבל הוא כנראה הבין

איך שאנחנו חונים, מתקשרת אלי מישהי ומזדהה: 'אני מעירייה פלונית, ואני רוצה להזמין מאתיים משחקים'. עוד לא נתתי משחק אחד, אני עוד בחניה ודיברתי על לתת בלי לקבל - אבל המציאות מורה שנתניה מביאה ברכה

משהו שאני עוד לא הבנתי, ואמר: 'לא. תעשי לבר. זה שלך'. ככה הדבר הזה התחיל".

למה אין בערבית?

"עשיתי את המשחק הראשון שלי 'נתת קבלת', כי הרגשתי שזה המנגנון המרכזי של החיים, הנושא של נתינה וקבלה, ועל זה צריך לדבר אבל לא בצורה של הרצאה אלא בכיף ובהנאה. עברו מאז כמעט שמונה שנים, והמשחק התקבל באהבה".

ומה היה המשחק הבא בתור?

"שאלו אותי מה עם הילדים הקטנים שלא יודעים לקרוא, ועשיתי בשבילם את משחק הזיכרון של לתת ולקבל. זה משחק פדגוגי יותר שדורש לשבת עם הילדים. והשאר היסטוריה".

"אני עובדת היום על המשחק העשירי שלי ומעבירה סדנאות בנושא של משחק וערכים. הפכתי באיזו צורה לאשת חינוך שמעבירה סדנאות לאנשי חינוך ומטפלים. המשחקים שלי הם חינוכיים-ערכיים. הילד לא יודע שהוא לומד. הוא משחק ונהנה ותוך כדי הוא אומר מילים חיוביות לחלל החדר ולחברים ולאחים שמשחקים איתו.

"שלושה מהמשחקים שלי מתורגמים לשפה הערבית, וזאת בגלל דרישה מהשטח. התחלתי למכור בחנויות ולעמוד בירידים וכל הזמן עלתה השאלה האם יש גם כאלה בערבית? אז תרגמנו וזה הולך מצוין. לא מזמן הזמינו אותנו לגרמניה, לתערוכת המשחקים הכי גדולה בעולם, שם לימדתי גרמנים על נתינה ואהבה ואיך לשחק את זה. זה משהו טוב שמתפשט. אני רוצה שהילדים יתרגלו לערכים חיוביים כמו סובלנות, נתינה, לחלוק, לדבר אמת - אבל באופן של הנאה וכיף. לא עם מהלכים דידיקטיים והטפות מוסר".

ילד מפחד במיטה

ספרי לי על משחק לדוגמה.

"ב'לחשוב טוב' הרעיון הוא ללמד ילדים להסתכל על חצי הכוס המלאה. המוטו של המשחקים הוא: 'תחשוב טוב יהיה טוב'. לערכת המשחקים מצורפות משקפיים ורודות שעוזרות לילדים להתחבר מיד לתוך מסע החיפוש אחר הטוב.

התכנים והדימויים שמקיפים את הילדים שלנו מדובר בתכנים שמעודדים תחרות, חומרנות, ואפילו אלימות. לכן החלטתי ליצור משחקים שמדגישים את ערכי הנתינה ואהבת הזולת. ישבתי עם בתי, חשבנו וגיבשנו את הערכים שנרצה לבטא במשחק הקופסה הראשון - 'נתת קבלת', קראנו לו.

"העיצוב והייצור היו תהליך ארוך ומורכב, שחייב גם השקעה כספית לא-מבוטלת, וגם השיווק היה לא פשוט: כיתתי רגליים בין החנויות, הסברתי ושכנעתי, ובסופו של דבר, תוך זמן קצר יחסית, מכרתי את כל היחידות".

מאיפה הגיעה אלייך ההסתכלות המחודשת על משחקים שהכרת שנים לפני כן?

"לפני כעשר שנים התחלתי ללמוד את פנימיות התורה. זה פתח לי צוהר לעולם היהדות והתחברתי. התבוננתי בעולם התוכן שהתעסקתי בו בעבודה שלי בטלוויזיה, הדמויות השונות של המותגים, הספיידר מן, הדיסני, והרגשתי שעולה לי סימן שאלה על המסר שמעבר דרכם, הבנתי שהייתי רוצה להביא מסר אחר. למדתי גם אצל הרבנית מיכל פרץ פנימיות התורה והרגשתי שהמסרים

מדרשת בארי
בסיך

תשיב מקדש לתוכנו

ניתן לקבוע ראיון במדרשה בארי

יום עיון בימי בין המצרים והכנה לתשעה באב

<p>כחוכנית: 18:00 "עשי רצונך כרצונך" התמודדות אמונית עם נפילות. אלירז פוגל</p> <p>19:00 על מה אבדה הארץ? על שלא ברכו בתורה תחילה. הרב ד"ר משה הרשקוביץ</p> <p>20:00 "לא זולגות מעצמן" למה קשה לנו לבכות בתשעה באב? הרב אבישי מזרחי</p> <p>21:00 מעגל בוגרות הדס פוקס</p>	<p>מיוזמות להתמלא ולהעמיק במדרשת אמונה בארי פרדס הנה</p> <p>25.7 כ"ב תמוז</p> <p>מדרשת אמונה בארי רחוב הצפירה 1 פרדס הנה midbeer@gmail.com www.midbeer.co.il</p>
---	--

להרשמה: משרד 04-8297583 | סניף 052-4239514 | הדס 052-4239589 או לחצו כאן

”

קחו התחייבות לא מוגבלת בזמן:

**אנחנו לא ניתן לעקור אך
יישוב מארץ ישראל בשום
תכנית מדינית”**

- חגיגות 40 שנים למועצה האזורית שומרון, 10.7.19

"לקחתי את הבן שלי לתרום משחקים לבית חולים בצפון. הוא לא כל כך רצה, אבל זה היה לי חשוב ויצאנו לדרך. בנסיעה חיפשתי מילים להסביר את מה שאנחנו עושים, כי ילדים מאוד אוהבים את המשוואה של אם-אז, אם תעשה כך תקבל כך וכך. הסברתי לו שאנחנו הולכים לתת בלי לקבל, ובאמת כשהגענו, תוך כמה שניות, הוא כבר נכנס כולו לתפקיד והתחיל לחלק משחקים לכל הילדים.

"אבל קרה לי שם משהו מדהים שהוא כולו 'נתת קיבלת'. איך שאנחנו חונים, מתקשרת אלי משהי ומזדהה: 'אני מעריייה פלונית, ואני רוצה להזמין מאתיים משחקים'. עוד לא נתתי משחק אחד, אני עוד בחניה ודיברתי על לתת בלי לקבל - אבל המציאות מורה שנתניה מביאה ברכה. לא בכל יום אני סוגרת עסקאות של מאתיים משחקים. מורגש אצלי שזה מהדהד".

הצלחת לפייס בין אנשים עם המסרים שלך?

"אני גרה בקיבוץ, והיה לי ויכוח עם אדם אחד. הוא שלח לי דיבור מאוד לא נעים במייל. שלושה ימים הלכתי עם הדברים, עם תחושה לא טובה. ביום שלישי באותו שבוע פרסמתי בפייסבוק וכתבתי שכל מי שבאה אלי תקבל משחק במתנה. ביום רביעי מגיעות אלי שתי נשים, ואחת מהן היא לא פחות ולא יותר מאשר אמו של אותו אדם! בשבילי זה היה סימן של קריאה לסליחה ולנתינה. הבאתי לה משחק ועוד משחק במיוחד בשבילו.

"זה לא רק המשחקים, זו שפה. מסרים מחלחלים לתודעה. את יודעת מה לשאול את הילד כשהוא חוזר מהגן או מבית הספר. שיחה של רגשות, של אהבה. הרצון להתחבר לאיזה תדר של תקשורת חיוביות ונתינה מייצר אטמוספירה אחרת בבית".

החופש הגדול כבר כאן ואנחנו ביחד עם הילדים יותר שעות. אף אחד מאיתנו לא רוצה לסבול, לא הילדים ולא ההורים, אבל המציאות מעמיסה. איך אפשר להשתמש במשחק בהקשר הזה?

"אפשר לשחק את החיים בעצמם, את הכניסה למקלחת ואת צחצוח השיניים. אפשר למדוד כמה זמן לוקח לך ללכת מהמכולת ולחזור, האם אתה יכול לעשות את זה בדרך אחרת? להוריד את הזבל על רגל אחת, ולשטוף כלים זה בכלל משחק עם מים.

"אפשר להכין פתקים של קריטריונים להתנהגות שאותה אני רוצה לפתח ולהעצים בבית. כשילד אומר על ילד אחר מילה טובה, לדוגמה, הוא מקבל פתק של עין טובה, ובסוף השבוע עושים שוק עם הכרטיסים. אפשר לקנות פרסים, אבל יש לזכור שכאשר משחקים לא צריך שהפרס יהיה כל כך גדול. הילד נהנה מההליך ומתחרות הפתקים, לא פחות מהנאתו מהפרס". ■

"זה מתמש על ידי לוח משחק כמו מונופול עם קוביה, וחיילים צועדים במשבצות שעליהן כתובים נושאים כמו: לעשות טוב, לחשוב טוב. הילד צריך לקחת קלף מהערימה בנושא הספציפי. קלפי משימות לדוגמה: לחשוב טוב - כל יום קורה משהו טוב. מנה שלושה דברים טובים בחיים. לראות טוב - רבתי עם אחותי וצעקנו זו על זו. מה אני עושה עכשיו? לא הצלחתי במבחן - איך אני יכולה לשמוח?

"משחק נוסף הוא 'מה אני מרגיש?' - משחק רביעיות שהרעיון הוא איורים של ילדים בכל מיני מצבים של רגש. צריך להשלים ולתאר את הרגש, ולאסוף רביעיה של קלפים. אני צריכה לבקש את מה שאני רוצה ולהגדיר רגש. מה אני רואה - ילד מפחד במיטה. לומדים לשיים רגשות וגם לתאר אותם. למשחק מצורף עלון מצויר עם הכוונה לפיתוח שיח.

"בעיניי, המשחקים שלי הם המקום שלי לשנות את העולם, להוסיף עוד אהבה ונתינה, בלראות כל אחד. לדוגמה, במשחק האחרון שלי הרפסתי תמונה של הבת שלי ותמונה של בת של חברה שלי אתיופית. זה מסר מהדהד. כל אחד יעשה איזה צעד לקדם את העולם. זה הצעד שלי".

ניסים קטנים גדולים

את מצליחה לחשוב טוב וקורה לך טוב?

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

ד"ר בנימין גזונדהייט שליט"א
רופא וחוקר רפואי, בית החולים הדסה עין כרם
ימות המשיח במשנתו של הרמב"ם

הרב ד"ר יוחאי מקבילי שליט"א
מפעל משנה תורה
הרלוונטיות עזת-המבע של "מורה הנבוכים"

הרה"ג יעקב אריאל שליט"א
רב העיר רמת גן
שלמות המוסר והאמונה

הרה"ג רצון ערוסי שליט"א
רב העיר קרית אונו וחבר מועצת הרבנות הראשית
דרכו של מארי בהשגותיו

הכנס יתקיים
ביום שני
י"ט תמוז תשע"ט
(22 ביולי 2019)
בין השעות
20:00-16:30
בבית הכנסת ישורון
רח' המלך ג'ורג' 44
ירושלים

הציבור מוזמן, הכניסה חופשית
הכנס יתחיל בזמן, הקהל מתבקש להקדים
חניה בתשלום בחניון בית אבי חי

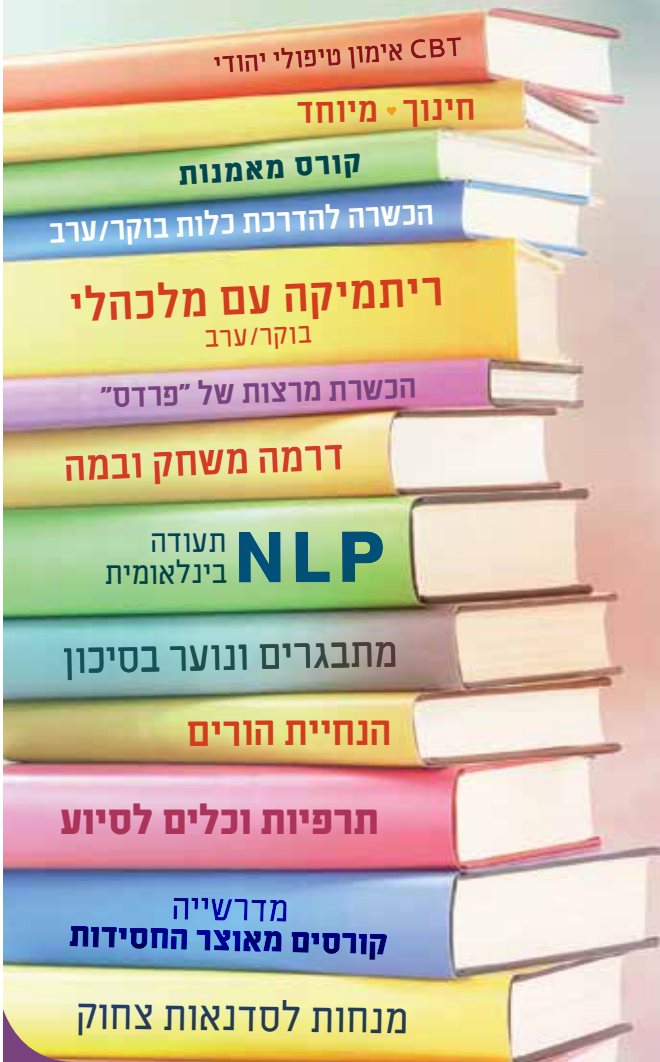

עיצוב: צופית צחי

מחפש את שאהבה נפשי.
בן 37 ירושלמי (לא רק במגורים)
'חופש הדעות והדבקות האלקית'
אינם סותרים זה את זה'
(ע"פ שמונה קבצים גקצד)
לפרטים והצעות
idandavid613@gmail.com •
adshematsati@gmail.com

רק תבחרי מה מתאים לך!

© creative מידם

לימודים ב'אשכילה'
הכי מקצועי. הכי מהדרין.

מכללת "בית רבקה"
סמינר לחינוך ולהכשרת עובדי הוראה
נפר חב"ד

ההרשמה
עכשיו: <

03-9602350-2-3-4
פקס: 03-9602356
askila@rivka.org.il
www.rivka.org.il

הטובים לקולנוע

שבוע פתוח

למתעניינים במסלולי קולנוע / משחק
בין התאריכים: 1.8 - 28.7 (כ"ה תמוז - א' אב)

מלגות
גבוהות

שי אישי
לכל
משתתף

קמפוס
נפרד
לגברים
ולנשים

תעודה
מטעם
האוניברסיטה
הפתוחה

האוניברסיטה
הפתוחה

08-9156001 התקשרו
עכשיו: עכשיו:

בית הספר
לקולנוע יהודי

תורת החיים
יוצרים. משנים. משפיעים.

בית צבי מיתר
050-8684028

כמו חולות נודדים

אהרן חברוני

מלגה ולימודים. כדיעבד יתברר שכך ניצלו חייו הרוחניים.

להיות ב'הלל' וללכת לשיעורי תורה

חזרת בתשובה, אבל כפי הנראה לא חוויית איזו התגלות, מה בכל זאת גרם לך לחזור?

הוא שותק ומתבונן פנימה, מנסה לחלץ איזו תובנה. "אני לא מצליח לשים את האצבע על נקודה מסויימת. בהלל ישבתי עם חברה כמוני ועברתי שוב ושוב את חוויית היציאה הזו. פגשתי שם אנשים שיכלו לצאת רבנים גדולים והתפרקו לגמרי. זו חוויה מבלבלת מאוד למי שיודע את האיכויות הגדולות של העולם החרדי".

נפתלי שוב חווה פיצול. החולות הנודדים שוב נודדים, אלא שהפעם הרוחות מנשבות בכיוון ההפוך, הבייתה. "תוך כדי שאני לומד כדי להשלים בגרויות, אחד החברים לחץ עליי ללכת לשיעורי תורה. הוא התייחס אלי כאל חילוני גמור ולא הבין מה הרקע שלי. כדי שיפסיק עם זה עשינו עסק - אני בא לשיעור אחד והוא מפסיק לחפור. אז הגעתי, ונתפסתי. השיעור בפרשת השבוע מאוד דיבר לליבי, וכך נוצרה מציאות משונה כאשר אני חי במקום של יוצאים בשאלה תוך כדי שאני הולך לשיעורים לחוזרים בתשובה".

הלימודים עוררו את החשק והוא ניסה את כוחו בישיבה של בעלי תשובה, אבל הזכרונות הישנים שבו וצפו והוא מצא את עצמו שוב נדחף לכיוונים שונים וסותרים, ללא יכולת למצוא איוון לחייו.

דרך מאירה

"לא ידעתי על משהו מחוץ לעולם התורה החרדי. אני מבין שעלי ללמוד תורה, אבל מוצא את עצמי זר לעולם הזה. מה עושים?" חבר, שגם הוא חרדי לשעבר, מספר לו על ראש יהודי, ומזמין אותו לעשות שבת. "באתי לשם והתאהבתי. עד היום אני לא יודע להסביר מה קרה לי שם, אבל איכשהו הסתירות הפנימיות שעשו אותי כל כך לא יציב, התיישבו. מצאתי דרך רוחנית שהאירה לי את הדרך. פגשתי חבורה מלאת שמחה ואהבה, שלא מוותרת על עומק רוחני ותורה גדולה".

נפתלי מוצא סוף סוף מנוח לנפשו. את הנדידה המעייפת שבין העולמות מחליפה יציבות רוחנית מרגיעה. כיום הוא לומד בישיבה ציונית ומחכה לכלה המתאימה שתבנה יחד אתו את ביתם.

אנשים, כמו חולות נודדים, נעים ממקום למקום בלא סיבה נראית לעין, ועוברים תהליכים עמוקים של חיפוש תוך כדי תנועה. נפתלי (30) עצמו הוא 'דיונה' לא קטנה, ועכשיו כשהוא הולך ומתייצב הוא פותח חלון לנפשו.

משפחתו של נפתלי החליטה בגיל מוקדם של חייו שהעולם הדתי-לאומי אינו מספק את שאיפותיה הרוחניות. המשפחה שינתה את אורחותיה, עברה לעולם החרדי והעבירה את ילדיה לתלמודי תורה ולישיבות קטנות.

"חוויית הילדות שלי עוצבו בשיעורי הדף היומי שאבי היה לוקח אותי אליהם, יחד עם האווירה המיוחדת שהיתה בבני ברק בשבתות ובחגים". אבל הפסטורליה הרוחנית לא החזיקה מעמד. "מצאתי את עצמי בתוך סבך של סתירות פנימיות", הוא מספר, "מצד אחד ניצבה התורה שהאמנתי בה ובדרך שהיא מדריכה אותנו, אבל מצד שני תאוות החיים בכל עוצמתה השתוללה בי. לא ידעתי איך לנתב בין הרצונות האלו". במבט לאחור הוא חושב שחילד קיבל מסרים סותרים, כאשר ההורים מעודדים אותו לגדול בתורה, ואילו הסבתא הדתית-לאומית מביעה אכזבה על שאינו רוכש לעצמו הישגים שיאפשרו לו לימודים גבוהים בעתיד.

לילה ראשון בחוץ

כשמנסים לרדת מעט לשורש הדברים, הוא מהרהר מעט ואומר "יש כאן שילוב של גורמים. הלימודים בישיבה עם דרישות מאוד גבוהות ותקופות ארוכות של שהות רצופה, והחיים במשפחה שאחד הערכים החשובים בה היה להוכיח את עצמה 'שהיא בסדר'".

נפתלי עובר תהליך של שחיקה והוא לא ממש מודע ממש למה שמתרחש עמו. ההורים הרואים את בנם היקר הולך ויורד, אינם יודעים איך להכיל אותו, עד שבאחד הערבים מתלקחת מריבה קולנית שבשיאה הוא מוצא את חפציו מחוץ לבית בדרישה שלא ישוב. בכל השיחה הוא מקפיד שלא לומר דבר רע על הוריו. הוא מדבר מתוך הבנה ומודעות למה שאירע ואיכשהו אין מריבות בקולו.

"את הלילה הראשון העברתי די מפוחד מתחת לאיזה גשר. כלילה שלאחריו כבר תפסתי אומץ וביקשתי עבודה כמתדלק בתחנה שמול הגשר. אחרי כמה לילות תדלקתי למישהו שקלט שאני לא חילוני 'על אמת'. הוא המליץ לי להגיע לעמותת הלל העוזרת ליוצאים בשאלה מן הציבור החרדי וכך באמת עשיתי". נפתלי מוצא לעצמו מחסה בעמותה, אבל נזהר שלא לקבל מהם

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראש יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

עכשיו תורנו

ראש יהודי

תנועת תשובה ציונית

מתחילים בע"ב - ד' אלול (4.9.19)

קריאת כיוון לציונות הדתית
להצטרפות לתנועת התשובה הציונית
כלים ותובנות נפלאים

קורס שליחים

בירושלים

המחיר 450 ₪

225 לציבורים וסטודנטים

מיועד לבינו ובנות

21 ומעלה

12 מפגשים

תכנית מרתקת

טובי המרצים

חפשו בגוגל: קורס שליחים ראש יהודי

052-5665005 | 02-6791122

רצים להתנדב בתל אביב בחופש הגדול?

ראש יהודי

ראש יהודי • אהבת לרעך כמוך

055-2237810

רכזי נוער וקומונריות המעוניינים להדביק על מכוניות מדבקות מוזמנים להתקשר לתאם יום התנדבות בטל. 055-2237810

במיוחד לחינוך המיוחד

תרפיות וכלים לסיוע וקידום ילדים

הקורס פותח צוהר לעולם הטיפולי הנרחב בתחומי התרפיות השונות: אמנות, מוסיקה, בעלי חיים, דרמה, הצגת בובות, ריפוי בעיסוק ועוד.

הקורס יקנה כלים לקידום תפקודם והתפתחותם של הילדים בהתאם לצרכיהם הייחודיים, ויעשיר את הידע המקצועי של מורות, אימהות, מדריכות מטפלות, אחיות וכל העוסקות בתחומי הטיפול של ילדים עם הפרעות וקשיים רגשיים, פיזיים, קוגניטיביים, התנהגותיים ועוד.

קורס בהוראה מתקנת

בקורס ילמדו התחומים המעשיים והעיוניים של ההוראה המתקנת בקריאה, בכתיבה וחשבון. יירכשו גישות, שיטות וכלים להתערבות אפקטיבית בתהליכי הלמידה של התלמידים עם לקויות הלמידה

הרחבת הסמכה לחינוך המיוחד

מיועד למורות בפועל, בעלות תעודת מורה בכירה בהתמחות מסוימת, המבקשות להתמחות בחינוך מיוחד ולקבל תעודת הוראה שנייה מטעם משרד החינוך.

הרחבת הסמכה לגנות שילוב

מיועד לגנות בפועל המבקשות להתמחות בחינוך מיוחד ולקבל תעודת הוראה שנייה מטעם משרד החינוך. התעודה מאפשרת לגנות להיות גנת שילוב, העובדת עם ילדים מתקשים המשתלבים בגנים רגילים.

ההרשמה עכשיו: <

03-9602350-2-3-4

פקס: 03-9602356

askila@rivka.org.il

www.rivka.org.il

מכללת "בית רבקה"
 סמינר לחינוך ולהכשרת עובדי הוראה
נפר חב"ד

עשה אזניך באפרכסת,
ויקנה לך לב מבין לשמוע.

(חגיגה דף ג עמוד ב)

מורה? רכזת חברתית? מנהל/ת?
השנה - גם התלמידות שלך
תצורנה חיבור אמיתי!

לב מבין

יוצרות חיבור אמיתי

תכנית שנתית חווייתית ברוח החסידות
לתלמידות אולפנה

מחבר

הכנית מפגשים שנתיים עם מדריכה קבועה, מחולקת ליחידות חוכן

רלוונטי

מענה לשאלות בעבודת ה' בחיי היום יום של התלמידה

מותיר הותם

תערוכה מסכמת ואלבום יצירות אישי לכל משתתפת

יוצר

משלב כלים מעולם הצילום ומשימות ייעודיות בחחוס בכל מפגש

רוצים לדעת יותר על תכנית הלימוד, להכיר
אח סילבוס התכנית ואת האפשרויות השונות?

צרו קשר עוד היום!

רבקה 054-2559229

(באיו מענה השאירו הודעה ונחזור אליכם בהקדם)

levmevinn@gmail.com

"אחלה תוכנית, החומר הנלמד מעשיר, ומעצים. הדרך בה נלמד השיעור הוויזי במיוחד ומטיל בהמון נושאים אחרים, תוספת שיעורי הצילום הנלמדים גם הם פעם בכמה זמן מוסיפים מאוד ונותנים המון" (תלמידה ט, אולפנת חרוב)

"בהתחלה חשבתי שהנה עוד שיעור שלא באמת מכנימים, אבל בסופו של דבר באמת היו כלים לחיים. אהבתי מאוד את המשחקים והסרטונים המלמדים באמת. היה שווה!" (תלמידה ו, אולפנת צפירה)

נוחו של יהודי

מה בין 'אחר' לבין 'אלישע בן אבויה' • איך יהודי יכול להיות מתוסכל כשהוא יושב מול מאמר חסידות שמסביר את "אין עוד מלבדו" • מדוע בעיצומה של חתונת בנו התייפח אבי החתן בבכי תמרורים • ומה היא המשמעות האמיתית של ה'ביטול' הנדרש מכל עובד ה'

שמו ומכנים אותו בדרך כלל 'אחר'. אלישע בן אבויה היה תלמיד אחד שנשאר נאמן לו, אפילו אחרי שנזנח את תורתו ואת אלוהיו. התלמיד הזה היה רבי מאיר. אלישע בן אבויה רוכב על סוס, ועובר על איסור שבות, שגזרו חז"ל לא לרכב על סוס בשבת ויום טוב. למרות זאת, "והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו". רבי מאיר ידע שתוך כדי רכיבה על סוס, אלישע בן אבויה ייתן שיעור תורני של שבת קודש בצהריים והוא לא רצה להפסיד אותו. אלישע בן אבויה רוכב על סוס, ורבי מאיר הולך אחריו ברגל, מקשיב לכל הגה שיוצא מפיו.

פתאום אלישע בן אבויה מפסיק ואומר: "מאיר! חזור לאחריך". למה? בגלל "שכבר שיערתי בעקבי סוסי - עד כאן תחום שבת". אומר אלישע בן אבויה: יצאנו אלפיים אמה מחוץ לעיר, ואתה הרי יהודי חרד לדבר ה'. אם תחומין מדאורייתא או מדרבנן לא משנה כרגע, אתה רבי מאיר לא עובר על תחום שבת. לכן הוא אומר: חזור לאחריך. נחמד מאוד שבאת עד כאן, אבל מעכשיו אני ממשיך את הטיול שלי לבדי.

רבי מאיר לא מאבד את העשתונות, ועונה לרבו: רבי! "אף אתה חוזר כך". רבי מאיר כמובן מתכוון לפירוש כפול במילים האלה. 'חזור כך' מבחינה גאוגרפית, 'חזור כך' גם מבחינה רוחנית. 'חזור כך' מבחינה נפשית וקיומית. "ולא כבר אמרתי לך? כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנים שובבים חוץ מאחר". עונה לו אלישע: 'מאיר! אני לא יכול לחזור! למה הוא לא יכול לחזור? כי הוא שמע בת-קול שיוצאת מן השמים. הוא שמע את קול השכינה שאומרת לו: 'שובו בנים שובבים חוץ מאחר'. כל הבנים מוזמנים לשוב בתשובה. אבל יש אחד יוצא מן הכלל. חוץ מאחר. 'אחר', לא יכול לחזור. הגמרא מספרת, שכך הוא נפטר - כלי לעשות תשובה.

כשלומדים את הגמרא עולה שאלה נוראה: איך בת-קול יכולה להשמיע משפט כזה? מה קרה לדבריו של הנשר הגדול, הרמב"ם: "שאיך לך דבר שעומד בפני התשובה. אפילו כבר בעיקר כל ימיו ובאחרונה שב, יש לו חלק לעולם הבא" (הל' תשובה ג, יד). אנחנו יודעים על מנשה מלך ישראל, שהרג את סבו ישעיהו הנביא, ואחר כך חזר בתשובה. אחרי חמישים שנה של שפיכות דמים ועבודה זרה של מנשה, חתר לו הקב"ה חתירה תחת כסא הכבוד, וקיבל אותו. אבל אלישע בן אבויה לא יכול לשוב בתשובה? מה קרה ליסוד הגדול של היהדות, שכל אחד ואחד, עד נשימתו האחרונה, יכול לשוב לאלוהיו ולעמו? איך ייתכן שבת-קול מכריזה: 'חוץ מאחר'?

הייתי לא מזמן בבר-מצווה בארצות הברית. כשנכנסתי, החוגגים היו באמצע הריקודים, ניגשתי לאבא של חתן הבר-מצווה, לחצתי את ידו בחום ואיחלתי לו מזל טוב. הוא שמח וביקש ממני לרקוד איתו, ואכן התחלנו לרקוד באמצע האולם. פתאום, באמצע הריקוד, ראיתי

ב מסכת חגיגה, מספרים חכמינו זכרונם לברכה סיפור קשה: 'תנו רבנן, מעשה ב'אחר' שהיה רוכב על הסוס בשבת'. 'אחר' הוא אלישע בן אבויה, רוכב על סוסו בשבת. מכל מאות חכמי התורה שבעל פה, תנאים ואמוראים, מתוך תקופה של מאות שנים, אנחנו יודעים רק על מקרה אחד של חכם מגדולי ישראל, שעזב את דרך התורה. והמקרה הזה כל כך קשה, שאפילו לא רוצים להזכיר את

בס"ד

בוגרת שביעית?
בוגרת שמינית?
מדרשת 'אמונה' בארי פרדס חנה
מזמינה אותך לחוויה יהודית

מדרשת
קיץ

חשכן בליבך

תוכנית לימוד, העמקה וחיבור לתורה
בימי תשעת הימים
שיעורים, סדנאות, התועדות, טיולים,
הכרות עם אמני פרדס חנה ומלמדי המדרשה.

מתי?

ראשון עד חמישי
ג' אב 4.8
עד ז' אב 8.8

היכן?

מדרשת 'אמונה' בארי
רחוב הצפירה 1
פרדס חנה

עלות?

550 ש"ח
5 ימים - תנאי פנימיה
מלאים!

נרשמות כבר שמה מוקדמת
450 ש"ח
עד ז' סיון
20.6.19

פרטים והרשמה:
052-4239589
052-7282850 הרב אלי

מדרשת אמונה בארי | רחוב הצפירה 1 פרדס חנה
midbeeri@gmail.com | www.midbeeri.co.il

שיום אחד התעוררת בבוקר ופתאום נכנסה אליך מחשבה כזאת, כאילו איזה דיבוק תפס אותך, והתחלת להגיד לעצמך: 'אני אחר'. אני מנוכר לאלוקיי, אני מנוכר לתורה הקדושה, אני כישלון! אני בגדתי בבוראי, בהורים שלי, במשפחתי, אני 'אחר'! אני לא מזדהה עם כלל ישראל ואני לא מזדהה עם תורת ישראל. על אחר מסופר שהיו ספרי מינים - ספרי יוון - נושרים מחיקו. הכרות על עצמך 'אני אחר'!

לפי הירושלמי, היום שבו הוא שמע את הבת-קול היה יום הכיפורים. אלישע בן אבויה רוכב על סוס בהר הבית החרב, ומאחורי הפרגוד הוא שומע: 'אתה בן! שוכו בנים שוכבים חוץ מאחר'. חזור בתשובה, ואת הזהות שאימצת לך, את זאת שבחסותה אתה מגדיר את עצמך בתור 'אחר', אותה תשים בחוץ. תפסיק לזהות את ה'אחר' שבך עם העצמיות שבך. באמת אתה הכי טוב וקדוש וטהור! הדבר היחיד שיכול להיות

שרמעות זולגות מעיניו. שאלתי אותו: למה אתה בוכה? והוא סיפר לי: כשהייתי נער צעיר, למדתי בבית ספר חשוב. פעם אחת נגיש אלי אחד המורים ואמר לי: 'תדע שאתה מבוזז את הזמן שלך פה. ממך לא יצא שום דבר מיוחד'. האבא הזה מסתכל עלי בעיניים ואומר: 'ראביי ג'ייקובסון תגיד לי: האם הוא צדק? באמת לא יצא ממני משהו?'

היה קשה לי להאמין. יהודי בן 42! שאלתי אותו: כמה זמן הסיפור הזה טמון לך בלב? הוא ענה לי: 'כל יום ויום, מאז אותו יום שבו שמעתי את המילים האלה, 'ממך לא יצא כלום', אני חושב על זה. ראביי ג'ייקובסון, תגיד לי בכנות! האם יצא ממני משהו?'

כשאדמו"ר הזקן הכריז שהחסידות היא לא מפלגה הוא לא התכוון רק למפלגה במובן הפוליטי. הוא התכוון גם למפלגה במובן אמוציונלי. הוא התכוון לומר שהמסר של החסידות, והאור והחיות שלה, עונים

על בעיות השעה של כולם. אנחנו הרי עדים כיום לשלוש מצוקות גדולות שקיימות בעם ישראל. הראשונה, היא בתוך הלב הפרטי - כל אחד והמצוקה הפנימית שיש לו. השנייה היא הפער והקרע ההולכים ומתרחבים לדאבוננו, בין שכבות שונות של אחינו בני-ישראל. המצוקה השלישית היא ביחס שלנו עם שכנינו ועם העולם הרחב. ועל כל שלוש הבעיות הגדולות שישנן בתקופה הזו, האור של תורת החסידות, מתורת הבעש"ט ומתלמידיו עד לדורנו, יכול להעניק לנו מסר. לנו, למשפחותינו, לקהילתנו, לעמנו ולעולמנו.

חשוב להסביר: מה היה המסר של הבת-קול שאלישע בן אבויה שמע באותו יום? הסיפור הזה נמצא גם בתלמוד ירושלמי, אבל שם יש שינוי אחד. לפי תלמוד ירושלמי, הבת-קול אמרה 'שוכו בנים שוכבים חוץ מאלישע בן אבויה'. בתלמוד בבלי כתוב: 'שוכו בנים שוכבים חוץ מאחר'. מה היה שם באמת? האם הבת-קול הכריזה 'חוץ מאחר' כמו בבבלי, או חוץ מ'אלישע בן אבויה' כמו הירושלמי? אמנם בהלכה יש לנו כלל: בבלי וירושלמי, הלכה כבבלי, אבל פה מדובר על דברי אגדה. כאן בירושלמי כתוב חוץ מ'אלישע בן אבויה', וצריך להבין מה זה אומר?

נראה לי שבשינוי הקטן הזה נמצא העומק של הסיפור הגדול הטרגי והמרגש הזה. הבת-קול באמת אמרה: 'שוכו בנים שוכבים חוץ מאחר'. הבת קול בעצם אמרה ל'אלישע בן אבויה את דברי הקב"ה אליו: 'אתה בן שלי! אני אוהב אותך אהבה עצמית בלי תנאים! שום דבר לא יכול להמעיט באהבה שלי אליך, כי אתה בן שלי! אתה ואני זה עצם אחד. יש בינינו אהבה בלי שום תנאים. חזור אלי כי אתה הבן שלי'. אבל הבת-קול הוסיפה: 'חוץ מאחר', כנראה

בסיעתא דישמייה

החזרה הביתה

בתוך ימי האבל הכואבים על חורבן בית מקדשנו
אנו נדרשים לעצום עיניים ולחלום,
להתפלל ולצפות... לחזור הביתה

אנו מזמינים אותך ליום פתוח

להעמיק, ללמוד ולטעום מהווי המדרשה ביום מיוחד של שיעורים והרבה לב...

16:00 הרב רביד נגר	9:15 הרב אביגדור ברטוב
17:00 הרב יצחק פנגר	10:45 הרב נתן בן דוד
18:15 הרב דביר טל	12:00 חיה לאה קורן
19:30 רחלי גוטליב	<< הפסקה וראיונות לשנה הבאה
21:00 יעל שבה בדמיין חיי	

הכנס פתוח לכל ציבור הנשים ויתקיים בע"ה ביום שלישי כ' תמוז (23.7) במדרשת טהר - יד בנימין

עלות: יום שלם 45 ש"ח | שיעור בודד 15 ₪ | כיבוד קל
מחיר למתעניינות לשנה הבאה 20 ₪ לכל היום
הגעה ציבורית מתחנה מרכזית ירושלים: קווים: 438, 437, 446.
לפרטים: 08-8693221, 050-8936898

היהודי הזה רוקד איתי ובוכה, כי הוא סוחב אתו סיפור. סיפור שבמרכזו אמירה שהוטחה בו: 'ממך לא יצא כלום'. אמרתי לו: 'אם אני זה שאקבע אם ממך יצא משהו, אנוחנו חוזרים לתוך אותה בועה'.

אבל ברור שאם אני יודע שהערך שלי הוא עצמי וכלי תנאים, אז גם אם טעיתי - מה הבעיה? אני מבקש מחילה, ולא מתנפץ כל הקיום שלי. כשאני באמת אוהב את הנשמה שלי אני גם יכול להיות בביטול הכי גדול.

לדעתי, אנחנו ממש עושים עוול לדברי אדמו"ר הזקן ולדברי כל רבותינו בדרך שבה אנו נוטים לפרש את קביעתם ששיא החסידות הוא עניין הביטול העצמי.

אנחנו בדרך כלל מפרשים את זה לעצמנו באופן לא נכון. פירשנו את הביטול, שבעצם אומרים לנו: 'אתה אפס, כלום, אתה אסקופה הנדרסת. רק אם תתנהג לפי רוחי ולפי הציפיות שלי, אז תהיה משהו. אז תהיה חסיד'.

איזו עוולה עשינו, בפירוש הזה! הפירוש האמתי של ביטול הוא, שאתה גדול הרבה יותר ממה שאתה חושב! אתה חלק מהאין סוף! ביטול אמיתי פירושו הוא: אל תחשוב על עצמך שאתה כלומניק קטן, בהמה גסה. אתה חלק מהאין סוף! הערך שלך הוא אין סופי, ומושרש בעצמות האין סוף ברוך הוא! כך צריך להסתכל על עצמנו, וגם על ילדינו.

רבנו הגדול אומר בספר התניא, שהקב"ה מציאותו מעצמותו. הקב"ה לא יושב בהתוועדות וממתין למחמאות. הקב"ה - מציאותו מעצמותו. גם לילדים שלנו צריך להעניק את הרגש הזה. הם צריכים להבין, שיש להם חלק אלוהי ממעל. מציאותו מעצמותו. כשהם יחיו כך, הם לא יצטרכו לשקר אף פעם, גם לא תהיה להם בעיה להודות על טעויות.

גם בחיי נישואין זה כך. כולם שואלים, למה בחיים יש כל הזמן ויכוחים: 'אתה עשית אני עשיתי, אני לא מרגיש טוב, אתה לא מרגיש טוב'. גם כאן זה ברור. למה בן אדם לא יכול לתת לבן הזוג יחס טוב בחפץ לב? האמת היא שבוודאי הוא היה נותן, אבל הוא לא יכול כי הוא פצוע! הוא לא מאמין שהוא קיים!

יהודי חוזר הביתה, וממתין שאשתו תגיד לו מחמאה, כי הרי בזה תלוי כל קיומו. במקום מחמאה, היא אומרת לו 'אוי איזה יום קשה היה לי'. ואז הוא מתפוצץ. מה שהוא בעצם שומע, זה לא שהיה לה יום קשה. הוא שומע 'אני אדם לא טוב, אני לא מוכשר ואני לא מצליח לשמח את אשתי'.

געוואלד! היא רק אמרה שהיה יום קשה, היא בסך הכל רוצה קצת אמפתיה. אם היית אוהב את עצמך, אם לא היית פצוע, היית יכול לפרגן לה בחופשיות. אבל אם אתה פצוע, אתה תמיד עושה חשבונות. אתה זקוק למישהו שיגיד לך משהו שיצדיק את הקיום שלך. החיים כל הזמן תלתיים בסביבה. אני מסתכל על עצמי וחושב 'אני לא טוב, אני לא טוב, אני לא טוב, כמו תקליטור שרוט'.

אחר כך זה מגיע גם לחסידות. פותחים מאמר חסידות וכתוב שם 'אין עוד מלבדו'. כתוב שם שהמציאות היחידה בעולם היא של הקב"ה. איך היהודי מפרש את זה? הוא חושב לעצמו: 'אפילו אדמו"ר הזקן, שהוא אוהב ישראל גדול, גם הוא חושב שאני לא קיים... גם הרביים מאמינים שאני כלום. אשתי חושבת כך, חמותי חושבת כך, המנהל חושב כך וגם אדמו"ר הזקן חושב כך'.

הוא לא מבין איזו אהבה שופעת מכל משפט בחסידות. כל הלימוד שלו על 'אין עוד מלבדו' מיוסד על הנחה שקרית ומוטעית לגמרי. רק אם אתה מבין שמציאותך מעצמותך, ואתה חלק מעצמות אין סוף ברוך הוא, ושום דבר לא ישחית את זה - או אז תבין נכון את החסידות.

לא טוב אצלך זו המחשבה הזאת שאתה לא טוב. זה בעצמו ה'אחר'. אתה פשוט נכנסת לתוך בועה, וכל החיים שלך מתנהלים מאותו מקום. אתה כל הזמן אומר לעצמך: 'אני אחר! את זה תניח ב'חוף'. אז הבת קול באמת אמרה כמו שכתוב בבבלי. אבל הוא שמע את המילים 'חוף מאלישע בן אבויה!'. אצלו הטרגרדיה הגדולה הייתה, שהוא עשה הרכבה בין ה'אחר' שבו, ובין אלישע בן אבויה. הוא חשב שזה אותו אחד.

הסיפור הזה לא היה רק פעם. הוא חוזר על עצמו בכל יום ויום. הוא חוזר בתוכנו, בין ילדינו ובתוך קהילותינו. יכול להיות ילד רך ונחמד שגדל אפילו במשפחה טובה ואוהבת. לא במשפחה עם בעיות, אלא משפחה נורמלית שהילד בה גדל עם ציפיות גדולות שהתורה שמה עליו. גם אם כוונת המחנכים רצויה, בסופו של דבר, מה שהוא שומע במשך ימי גידולו, הוא מסר שאומר: 'אני תמיד צריך לרצות מישהו אחר, אני צריך להצדיק את קיומי'. כל החשיבה היא שהבן-אדם צריך לקבל מחמאה ממישהו כדי לדעת שהוא שווה משהו. כל החיים הוא גדל ככה, ובפנים הוא שומע קול שאומר לו 'אני עצמי לא באמת טוב'.

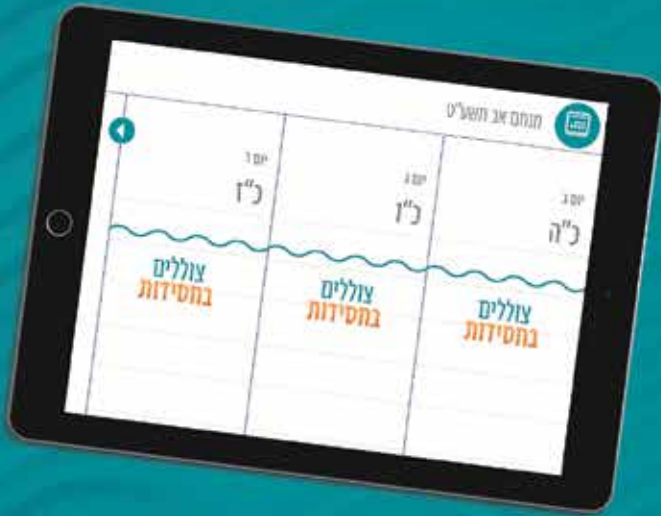
היהודי חושב שהוא לא שווה כלום, ורק אם יקבל תגובה מהסביבה, אז יש הצדקה לחייו. ואפילו אם הוא מצליח להתגבר על המחשבות מדי פעם, עדיין בתוך תוכו הוא מרגיש 'אחר'. הוא בעצם שונא את עצמו, ורק מחכה שיגידו לו: אתה ילד טוב ירושלים...

הסתכלתי על היהודי הזה, שבגיל 42 חוגג לבן שלו בר מצווה. ברוך השם, יהודי עשיר והבר מצווה הייתה באולם יפהפה: תקרובת עשירה ומשקאות כמו אחשוורוש. 'חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן'. כל המוזמנים אומרים: וואו! איזו סעודה יפה! אבל היהודי הזה רוקד איתי ובוכה, כי הוא סוחב אתו סיפור. סיפור שבמרכזו אמירה שהוטחה בו: 'ממך לא יצא כלום'. אמרתי לו: 'אם אני זה שאקבע אם ממך יצא משהו, אנוחנו חוזרים לתוך אותה בועה'.

כשאדמו"ר הזקן אומר: 'ונפש השנית בישראל היא חלק אלוהי ממעל ממש', הפירוש הוא שיש לכל יהודי חיים עצמיים. לכל יהודי יש ערך עצמי. הקב"ה אוהב כל אחד מישראל בלי שום תנאים! הערך שלנו לא מותנה בשום נסיבות, וגם לא בשום התנהגות. אפילו אם יהודי עשה טעויות גדולות, הן לא יכולות להרוס את העובדה שהזוהר העצמאית והפנימית שלו היא השיא של הטוב! הזוהר של כל יהודי היא של שלמות ושל טהרה וקדושה. עם המסר הזה צריך לצאת לחיים. ככה צריך להיכנס לברית הנישואין, וככה צריך להסתכל על הילדים שלנו. ככה צריך כמובן להסתכל גם על עצמך.

כשלא מבינים את הנקודה הזאת, אחר כך שואלים בכל מיני כנסי מחנכים, ובאסיפות הורים ומורים, את אותן שאלות. כולם שואלים למה אנשים בחיי יום יום משקרים כל כך הרבה? למה אנשים מפחדים להיות אותנטיים? התשובה היא פשוטה. אם אני מאמין שהערך שלי תלוי בזה שאתה חושב שאני טוב, אני חייב לשקר כדי למצוא חן. אני כל הזמן תוקף אותך, אולי אתה תתקף אותי, וכל הערך שלי יהיה כמו בלון שמתפוצץ בבת אחת. בגלל זה, כל היום אני הולך עם חומת מגן של שקרים. אני כל הזמן חושב: מה להגיד, איך להגיד, והעיקר שיקבלו אותי.

אנשים תמהים: למה קשה לאיש לומר לאשתו: 'טעיתי'. למה זה קשה כל-כך? זה פשוט, כי אם אני מאמין שערך הקיום שלי זה רק בגלל שאני לא עושה טעויות, אז ודאי שאני מפחד כשאנן טעיתי.

צוללים בחסידות

שלושה ימי עיון לבני הישיבות
שני כ"ה אב - רביעי כ"ז אב

תוכן עשיר ומגוון | פנסיון מלא

לינה בבית הארחה בכפר חב"ד

להרשאה חייגו:
054-750-8838

הפינוס השנתי ה-4
לרמי"ם ומהנכים

חינוך לאור תורת החסידות

ערב העיון וההתוועדות ייערך
ביום חמישי, ז' אב התשע"ט
באולמי גוטניק, רח' בית הדפוס 11, גבעת שאול, ירושלים

16:30 התכנסות ותפילת מנחה

16:50 הרב משה שילת

פתיחה

17:00 הרב חיים שלמה דיסקין

רב העיר קרית אתא

"מענה חסידי לאתגרים חינוכיים"

18:00 הרב יהושע שפירא

ראש ישיבת ההסדר רמת גן

"כיצד נהפוך את תלמידינו לעובדי ה'?"

19:00 פאנל מחנכים:

"החסידות ככלי חינוכי בישיבה תיכונית"

בהנחיית: הרב אהרונ ברושטיין

עורך 'קרב אליך'

הרב שניאור קץ

ראש ישיבת 'נחלת ישראל' מגדל העמק

הרב יהונתן גוטמן

ראש ישיבת 'שמע' ירושלים

הרב אסף קירשנבאום

ר"מ בישיבת 'חורב' ירושלים

20:00 תפילת ערבית

20:15 התוועדות עם הרב מנחם ברוך

לרמי"ם ומחנכים בלבד (כיתה ז' ומעלה)

הרשמה מראש חובה (דמי כניסה: 30 ₪ בלבד)

לפרטים והרשמה: 054-6761353 איל

בזכות הפאה

ציור: שמשון קוטנובסקי

אנשי וספרעם, והסמיו חמשה תלמידים. אבל הדבר נודע לרוקמאים והתלילים החלו להתקרב למקום.

"קרא רבי יהודה לעבר תלמידיו: רוצו מהר. ברחו מהם! אמרו לו: ימה יהיה אתך? השיב להם: אני לא אצליח לברח, אבל אתם תצילו ותעבירו את התורה הלאה!"

"ואכן, התלמידים הצליחו לברח, אבל הרוקמאים תפסו את רבי יהודה בראבא והרגו אותו באכזריות. הוא נקבר במקום הזה, ועל שמו התחלה נקרא 'סומך', לזכר החכם הגדול שהסמיו את התלמידים והציל את התורה."

(על-פי תלמוד בבלי, מסכת סנהדרין, דף יג, עמוד ב)

"שמירה?!, שאלנו, איזו שמירה?!"
אמא צחקת והסבירה: "לא מתכוונים לשמירה שמתכפסים בה, אלא 'שמירה' מלשון הסמכה. לפני פטירתו של משה רבנו צוה אותו אלקים להסמיו את יהושע לנהיג במקומו. הוא אמר לו: 'סמכך את ידך עליי'. כך העברה הסמכות ההלכתית מדור לדור, על-ידי חכמי הדור הפודם, שהיו מסמיכים את הצעירים!"

"אז למה הרוקמאים אסרו את הסמירה?!", שאלה ליבי.
אבא השיב: "כי הם רצו לשבר את עם ישראל, וידעו שהוא שואב את כוחו מהתורה. הרוקמאים חשבו שאם לא יאפשרו לחכמים צעירים לקבל הסמכה, לא יהיו חכמים ולא תהיה תורה!"

"ומה עשו היהודים?!", שאלתי.

"חכמי ישראל מסרו את נפשם כדי שתמשך הסמירה", המשיך אבא לספר. "האסור של הרוקמאים היה חמור מאוד. הם הכריזו שכל מי שמשמיו וכל מי שיסמך - יהרג, וגם עיר שבה תעשה הסמירה - תחרב."

"מה עשה רבי יהודה בראבא? הוא ישב בעמק הזה, בין הערים

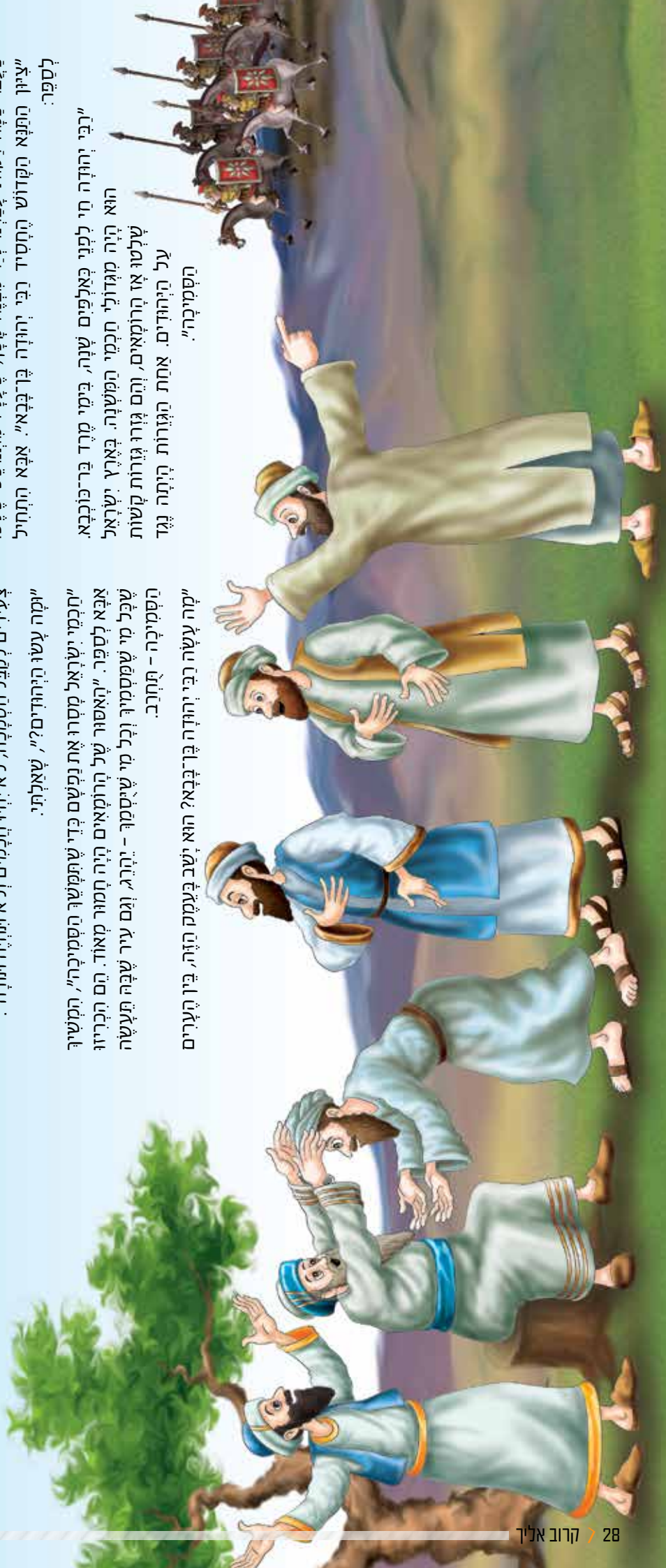
"שימו לב, ילדים, הודיע אבא, אנחנו נכנסים עכשו למקטע הצמני החדש של פביש 6 ואנחנו נוסעים בכביש מהיר, בלי קמזורים, עד מחלף סומך, ליד קרית-אתא!"

"מחלף סומך", גחכה ליבי, "איזה שמות מוזרים פתרו לפתלסלס! אמא הסתובבה לעברנו וחיכה: "זה דקא שם מענו מאוד, ויש מאחוריו ספור גדול!"

"מה הספור?", שאלנו בסקרנות.
"אולי נעשה שם עצירה וננס לקברו של רבי יהודה בראבא, ויש נספר את הספור?", הציעה אמא לאבא.

כעבר פטה דקות עצרנו ליד מבנה קטן, שעליו מתנוסס שלט: "ציון הפנה הפודש החסיד רבי יהודה בראבא! אבא התחיל לספר:

"רבי יהודה חי לפני אלפים שנה, בימי מרד בראבא. הוא היה מגדולי חכמי הפשנה. בארץ ישראל שלטו אז הרומאים, והם גזרו גזרות קשות על היהודים. אחת הגזרות היתה נגד הסמירה!"

ברמן הלפרט & דוד פדידה מגישים:

בס"ד

בין הזמנים

המופע

'חבורת מרדכי' עולה על הבמה למופע ענק עם עשרות שחקנים
בהרפתקה מותחת, מצחיקה ומרגשת!
בניני האומה בירושלים

יום שלישי

י"ט אב - 20.08.19

שעה: 11:00 | שעה: 14:00
שעה: 17:00 | שעה: 20:00

יום שני

י"ח אב - 19.08.19

שעה: 11:00 | שעה: 14:00
שעה: 17:00 | שעה: 20:00

יום ראשון

י"ז אב - 18.08.19

שעה: 11:00 | שעה: 14:00
שעה: 17:00 | שעה: 20:00

רכישת כרטיסים:

באתר: bhi.co.il | בטלפון: 0722-79-6666

שבת שלום לך בעל עבירה

הרב עדין אבן ישראל (שטיינזלץ)

התנועה
התועדות

הכלב לא הפסיק לאכול את הנרות, עד שהבעל שם טוב החליט להתערב < המשפט שענה היהודי הפשוט לאדמו"ר האמצעי שינה את תפיסת עולמו < כשמורידים מאיתנו את הנסיבות והכישרונות ומשאירים רק את העצם, אנחנו יותר דומים מאשר שונים

יש סיפורים שאינם רק סיפורי צדיקים. לאורך הדורות יש לנו לא מעט התבטאויות לא נעימות בכלל, בלשון עדינה, של גדולי ישראל האחד על השני - אבל הסיפורים הללו נשכחים. למה צריך לשמור עליהם? כי הדברים הללו מראים לנו איפה יש לנו נקודות אחיזה, שיש לא רק מעלות אלא גם מגרעות.

המלאכים עושים את כל הדברים בצורה מושלמת. זה הפשט כשהקדוש ברוך הוא אומר שהוא ישלח מלאך, רק שיש להישמר "כי לא ישא לפשעכם": המלאך הוא ישר. הקדוש ברוך הוא יכול לראות את הדברים בכמה זוויות; "כי הוא ידע יצרנו". מלאך מסתכל על המציאות בצורה אחת ולכן הוא לא יכול להכיל פגמים ובעיות, שמה לעשות, גם הם חלק מהעולם של הקדוש ברוך הוא.

סיפרו על יהודי אחד שנאנס וחילל שבת. הוא הלך לרבי מיכל מלזולטשוב, שנתן לו רשימה ארוכה של תיקונים וסיגופים, והוא לא הצליח לעמוד בהם. אחריו הוא הלך לבעש"ט, שאמר לו לתרום לבית הכנסת סך מסוים של נרות חלב יפים. שמח וטוב לב הוא הביא את הנרות, אבל מיד כשהכניס אותם לבית הכנסת בא כלב ואכל אותם - וכך קרה גם בפעם השנייה שניסה לעשות כך. הוא חזר לבעש"ט שאמר לו להביא נרות בפעם השלישית - והפעם יהיה בסדר - ובמקביל שיקרא אל הבעש"ט את רבי מיכל. רבי מיכל נסע לבעש"ט, אלא שכל הדרך אירעו לו תקלות והוא הגיע למזיבו' ממש עם שקיעה של ערב שבת. כשהוא נכנס שבור לב אל הבעש"ט, הבעש"ט אמר לו: "שבת שלום לך בעל עבירה, קראתי לך כדי שתוכל להבין את הצער של יהודי שחילל שבת בשוגג, כי אתה עצמך מעולם לא היית במצב כזה".

מענייני דיומא לדבר על אהבת חינוך ועל אהבת ישראל. אבל במשנה באבות הביטוי שנאמר על אהרן הוא "אוהב את הבריות" - "בריות" זה תחום מקיף הרבה יותר מאשר ישראל או בכלל בני האדם; אלו כל יצורי עולמים, סוסים וחתולים, גזקים ופרחים. רק שהמשנה ממשיכה: "ומקרבן לתורה" - כל זה לא שייך לכל היצורים הללו, מדוע אם כן המשנה מדברת על בריות?

אלא שיש כאלו שהם אכן מהלכי שניים, הם בהחלט בריה, אבל צורת אדם - אין להם. לאהוב בני אדם זה אולי קל, אבל לאהוב כל מיני בריות שכאלו? "חביב אדם שנברא בצלם", רק שיש כמה וכמה בני אדם שקשה לראות בהם את צלם אלוקים... איני יודע מה יש יותר, בני אדם שהם בחינת אדם או כאלו שלא יצאו מגדר בריה - הרי אפשר ללכת עם שטריימל של ל"ב זנבות ועדיין להישאר בריה ותו לא. להיות מתלמידיו של אהרן פירושו לאהוב לא רק את בני האדם שהם בחינת אדם, אלא גם את הבריות.

או נכון שבין המצרים מתחילים בשבת זו, אבל לא קל ולא פשוט לאהוב. צריכים להיעזר בנקודות אחיזה - בדברים משותפים.

כשעומדים למשל בסמוך להר גדול ומלא הוד והדר, אפשר לירא, אפשר להתפעל, אפשר להתרגש - אבל לא "אוהבים" את ההר - הוא פשוט לא בסדר גודל שלי. במקרא וגם במידה רבה בדברי חז"ל, אין דמויות שאני יכול לומר עליהן שהן מושלמות, ודווקא חוסר השלמות יכול לתת נקודות אחיזה בדמות.

תארו לעצמכם שהיו מספרים על האבות כמו על הרבנים בבני ברק: היו מכסים אותם בלבוש של שוקולד. בכל אופן, אצל האבות הקדושים

הכוונה ליטול את כושר השיפוט או הביקורת. אדם יכול לומר "אני מכבד את כולם, אני לא שופט איש" - אבל כל זה לא מביא דווקא לאהבה; בשביל אהבה צריך איזו מידה של קרבה.

הפסוק אומר "אל יתהלל חכם בחכמתו, אל יתהלל הגיבור בגבורתו, אל יתהלל עשיר בעשרו". האם זה אומר שהחכם לא שווה שום דבר והעשיר לא שווה שום דבר? **האם כשאני מפשיט במחשבותי את האדם עד העור שלו ומתחת לעור שלו, התמונה יותר אמיתית? לאו דווקא, אבל היא תמונה נוספת, זווית נוספת ממין אחר. זה וזה אמת. אחר וקדם.**

הנקודה של "אוהב את הבריות" לא קשורה כלל ל"מקרבן לתורה". למעשה, אם אני אוהב את הבריות, יש גם חשש הפוך שאני אהפוך להיות דומה קצת לבריות: יש כלל גם אצל אנתרופולוגים וגם אצל דיפלומטים ושגרירים, שאחרי שהם נמצא במדינה כמה שנים שולחים אותם משם, כי הם מתחילים לחשוב כבר באופן דומה. ולמרות כל זה, צריכים לאהוב את הבריות, בפשטות - כי הם בריותיו של המקום. לאהוב את הבריות פירושו לאהוב אותם כמות שהם, עם כל הלכלוך. לנקות לכלוך - זה שלב אחר; קודם כל - אלו בריותיו של הקדוש ברוך הוא, בלי שום חשבון.

היכולת להיות "אוהב את הבריות" היא דרך זה שמורידים מהעצמי את כל המעלות, המאפיינים ונסיבות החיים - את כל מה ששייך לעצמי - ונשארים רק עם התשתית הבסיסית ביותר. בחב"ד מספרים שיום אחד האדמו"ר האמצעי, שהיה אדם חריף, "נכנס" באחד החסידים על העבודה והתפילה שלו. החסיד שהיה אדם פשוט אמר לו, בתום לב: "איך אתה משווה בינינו? מי הוא אביך אנחנו יודעים, איפה גדלת כולם רואים. מי הוא האבא שלי? באתי מאשפתות, לאן אני כבר יכול להגיע?" האדמו"ר האמצעי שמע, וזה מאוד נגע לליבו. לאחר זמן האדמו"ר פגש באבא, ואמר שהוא רוצה להודות לו שהפך את בנו לחסיד.

כשמורידים ומוחקים את ה"תוספות" הללו - הבית, הכישרונות, וכיוצא בהם, הרי שלא שכבר לא חורצים דין קשה על שאר בריותיו של הקדוש ברוך הוא, מתחילים גם לראות את המעלות. לא רק שהחסרונות נעלמים, צדדים אחרים שלא הסתכלו עליהם צומחים ועולים ונעשים מאירים. פוגשים מישהו ולא מוצאים שום דבר טוב? צריך להוריד עוד קצת מהעצמי, ואז אולי לראות משהו.

פעם כשהייתי בגן החיות ראיתי טווס מרוט. זה היה שיעור מאלף:

טווס הוא אחד מבעלי החיים היפים בעולם; כשטווס פורס את הזנב שלו - זה מחזה מרהיב. אותו טווס מרוט נוצות - היה נראה כמו תנגולת מרוטה. אדם שמורטם לו את הנוצות, מה נשאר מתחת? גם כשרואים אדם, אפשר לחשוב על השאלה מה יקרה כשהוא יתפשט מכל נוצותיו. לא צריך ואי אפשר לבטל את כלל נסיבות ומערכות החיים, את הישגי האדם והצלחותיו, אבל הם לא מהות. ומה נשאר כשאני מוריד את מה שהוא לא מהות? כשזה קורה, אנחנו הרבה יותר דומים מאשר שונים.

איך אפשר לאהוב את הבריות? כשרואים גם את עצמנו בריה, בריאה של הקדוש ברוך הוא. כך מוצאים נקודת אחיזה, ואפשר גם לראות את שאר הבריות. במדרש מתואר שהקדוש ברוך הוא פנה לעולם ואמר "נעשה אדם כצלמנו ודמותנו", וכל בריה תרמה את חלקה, ומזה נוצר האדם. זהו בן-אדם, כך הוא עשוי; הוא צריך להיות התכלית של הבריאה - וגם המכלול שלה. **אז מה אפשר לעשות עם החלק שהבואש תרם למכלול הזה נכנס בו באדם הפלוני שלפנינו? אפשר לבוא אליו בטענות? ברגע שמתחילים לחשוב כך על מי שעומד מולנו, התמונה של העולם נעשית אחרת לגמרי.**

ישנו הרעיון שמופיע בספרי חסידות על בסיס הפסוק "יעקב אשר פדה את אברהם" - מידת הרחמים יכולה לפדות את מידת האהבה. אפשר לרחם על מישהו שרחוק ממני, גם כאשר לא יכולים לאהוב אותו; בשביל האהבה זקוקים לאיזו נקודת אחיזה ושוריון. "ברוך מרחם על הארץ, ברוך מרחם על הבריות" - הקדוש ברוך הוא רם ונישא, רחמיו על כל מעשיו, גם על עקרב שנפלה לו הרגל וגם על המלאך גבריאל.

גם אנחנו, להבדיל אלפי הבדלות, מגיעים למידת הרחמים על הבריות - בגלל החסרונות שלהם. פלוני אינו לא בתורה ולא בחכמה ולא כמעשים - מה נשאר אם לא לרחם עליו? אבל השאלה החשובה היא האם מסתפקים רק בזה, או שיוכלים להגיע למצב שגם אוהבים אותו. אין

המכללה האקדמית **הרצוג**
מיסודן של מכללת ליפשיץ והרצוג
אלון שבת • ירושלים • מנדל עוז

ימי העיון בתנ"ך במכללת הרצוג

ההרשמה
במחיר מזוד
מסתיימת בראשון החדש
י"ח בתמוז (21.7)

ראשון-חמישי, ג'-ז' במנחם אב תשע"ט
8-8 באוגוסט, 2019

למעלה מ-30 שנה שמכללת הרצוג מובילה את לימוד התנ"ך באמצעות מגוון רחב של מיזמים ותוכניות לימוד לצעירים ולמבוגרים כאחד

הגוגל של התנ"ך
hatanakh.com

שיעורים, מאמרים, פרשנויות, מפות מקראיות, אפליקציית לימוד יומי לכל המשפחה ועוד...

לילות התנ"ך
היכל שלמה, ירושלים

שיעורים בערבי חמישי בימי בין המצרים. ברוח ימי העיון בתנ"ך.

ימי העיון בתנ"ך
אלון שבת, גוש עציון

חמישה ימים בימי תשעת הימים. מעל 200 שיעורים וסדורים העוסקים בתנ"ך.

הרצוג. לדעת. לחנך.

לתוכנית המלאה ולהרשמה היכנסו לאתר המכללה herzog.ac.il

יש לך שאלה בעבודת ה'? סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

יכול להיות שה' לא רוצה שאקיים מצווה מסוימת?

בהחלט, יש מצבים של אונס שבהם הקב"ה מגלגל לאדם פיקוח נפש ואז לא רק שהוא פטור מעשיית המצווה אלא אפילו אסור בה, ואם כן הקב"ה גוזר עליו שלא יקיים את המצווה.

וצריך לדייק: במצב כזה, הקב"ה אינו רוצה שתקיימי מצווה מסוימת אך כן רוצה שתקיימי מצווה אחרת. אבל לא לקיים את רצון ה', זו דואי אינה אפשרות. אבל להבין את רצונו במצבים של סתירות, זה דבר שמצוי הרבה מאוד בשיקולים של הפוסקים. והעיקר זו העמדה הפנימית. אנחנו יודעים שאין שום דבר בעל משמעות ואין שום טעם בחיים בלי הקשר לנותן החיים. לעולם נעשה רק את רצון ה' יתברך, ותמיד נבחן איך הרצון מתגלה במציאות המורכבת שהוא יצר לנו.

קשה לי לקום לתפילה בשבת. יש עצה?

רבי מנחם מנדל מקוצק היה אומר שמי שהולך לישון כמו כלב - שלא יצפה לקום כמה אריה... וההיגיון פשוט: הקימה בבוקר תלוייה מאוד בשעה ובעמדה שבה הולכים לישון בערב. וכדאי לבדוק שיש לנו מספיק שעות שינה ושהאכילה לא מכבידה מעבר למידה, ולעיתים כדאי לשקול להתפלל בשעה מאוחרת יותר. ועם כל זה, נדמה שאם הנושא היה יקר מאוד לליבנו היינו קמים בשמחה גם אם היו מלווים אותנו קשיים גופניים. הפתרונות החיצוניים אינם מחליפים את הצורך ללמוד להתחבר באופן עמוק יותר לתפילת שחרית של שבת ומשמעותה, להבנה מדוע פסוקי דזמרה יותר ארוכים ומהי הזכות העליונה של קריאת התורה. ואולי במקום להקל על עצמנו, כדאי דווקא ללכת להתפלל במקום שבו יש אש בוערת, והיא זו שתעזור לנו להתרומם.

מה עושים כשמקנאים מאוד בחבר טוב?

הקנאה נובעת מכך שאנחנו מבקשים את מה שהקב"ה נתן לזולתנו, מפני שנראה לנו שאנחנו לא קיבלנו את מה שמתאים לנו. עלינו להתבונן בכך שהקב"ה הוא כלי-יכול ויש לו שפע עד בלי די, ומה שהוא נותן לזולת אינו בא על חשבוננו, מפני שיש לו שפע וברכה עצומים לאין ערוך לשינוי יחד.

עלינו להורות לו בין בשפע שהוא נותן לנו ובין בטוב הנסתר יותר של הגבלת השפע, שגם הוא אך לטובתנו, כמו שאומר הפסוק "ובכל מאורך", בכל מידה ומידה שהוא מודד לך הוה מודה לו מאוד מאוד.

הרמח"ל אומר במסילת ישרים שכשאדם מקנא יש לו הרגשה שעל ידי זה הוא ירוויח משהו, או לכל הפחות חברו יפסיד, אבל האמת היא שהוא זה שיפסיד את הטעם הטוב על מה שכבר יש לו, כי במקום ליהנות מהחלק הזה הוא מרגיש צער על מה שביד חברו ולו אין.

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ בנשטיין > עיצוב גרפי: אליעזר מרגליות < העלון טעון גניזה לפרסום, תגובות, יצירת קשר והצטרפות למנוי הפצה: 050-833-1504 • info@qarov.org > קרוב אליך

48 שעות
אולי הראשה מוקדמת!

250 בלבד
ל-3 ימי לימוד

מחרו להרשם במחיר המוזל: עד י"ח תמוז 21.7 בחצות

www.kenes-tanach.org

ימי לימוד

גבאת שני-רביעי

ד'ו' אב (5-7.8)

שעות	נשים	גברים
9:20-10:30	הרבנית דנה סליי הגבאית ירמיהו ומגילת איכה	הרב יואב אוריאל היער הנשגב של משכון
11:00-12:10	הרבנית ברוריה בן שחר שנים חכמות בספר שמואל	הרב עמוס בדש קואליציה בשיטת דוד המלך
12:40-13:50	הרב יואב אוריאל פלשש בנבטה - לילה חדשה	הרה"ג יעקב אריאל מדינת הלכה לפי התנ"ך
14:30-15:40	תחלה הרין שבט שמשון: הסופר והחוקר	הרב יוסף אטון מה לנית אצל רמה
16:10-17:20	הרב דוד אמיתי וימאסו בארץ חסדה	הרבנית דינאלה ון דייק ספר של שתיקה
19:00-20:00	הרב צבי לבנברג בירור שכלי או נבואי	הרב חגי לונדון הרב חגי לונדון על הכתובות
20:15-21:15	הרב צבי לבנברג קולות: בירור שכלי או נבואי	הרב ארי לנדא המלך עזריה - התקווה והנאווה
21:30-22:30	הרב מישאל רובין יודוע שמרת משה	הרב חגי לונדון עלילות הארון בארץ פלשתים

תוכנית
שעות: 19:00-22:30

ימי שלישי
שעות: 9:20-10:30, 11:00-12:10, 12:40-13:50, 14:30-15:40, 16:10-17:20

ימי רביעי
שעות: 9:20-10:30, 11:00-12:10, 12:40-13:50, 14:30-15:40, 16:10-17:20

איך לומדים תנ"ך?

נשים	גברים
הרב בנימין סופר נפילתו והקומתו של איצון	הרב בנימין סופר לרמות של אלחור
הרבנית רות גילה שרים הרב אוהד תירוש "הרשיף החיים עסיס"	הרבנית רות בן מאיר לאורו של חוב יהודה קופרמן
הרבנית רותי שפירא הרבנית נעמה אחרונג הרב אליעזר קשתאל "הרשיף החיים עסיס"	הרבנית רות בן מאיר לאורו של חוב יהודה קופרמן
הרבנית עדידת איצקוביץ "נקירב לפנך קורבן מנחם"	הרב יואב רמור לאורו של הרב צבי יהודה
סיון רוב מנחם לימוד תורה בעידון "הרשיף החיים עסיס"	הרב יואב רמור לאורו של הרב אברהם דימר

תמיכה טלפונית
להרשמה: **058-6858768**
א' | 9:00-14:00
ב' | 19:00-21:00
ג' | 9:00-14:00
ד' | 17:00-21:00

ניתן להרשם השתלמות למורים ע"י המכללה באתר

מתחם נשים: ישיבת בני"ע רח' ד'בוטינסקי 59

מתחם גברים: תיכון אמית' רח' ד'בוטינסקי 99

4. סימון ישראלי - תוצרת גרמניה

